

EDEBİYAT DİZİSİ

Kayseri Büyükşehir Belediyesi 6. Şiir Yarışması

KÜLTÜR YAYINLARI

Kayseri
Büyükşehir
Belediyesi
6. Şiir Yarışması

Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kùltür Yayınları No: 199

Kayseri Büyükşehir Belediyesi 6. Şiir Yarışması

Bu kitap KAYSERİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ'nin bir kùltür hizmetidir.
Eserin tüm hakları saklıdır. Yazılar ve görsel malzemeler izin alınmadan kullanılamaz.

Birinci Baskı	:	Nisan 2024	
ISBN	:	978-605-9117-84-5	
Editör	:	Kamil Seçmeler	
Yayın Koordinatörü	:	Salih Özgöncü	
Yayın Yürütme Kurulu	:	Erkan Kùp	
	:	Mustafa Erdoğan	
	:	Maide Olgun	
Emeği Geçenler	:	Rumeysa Ersözlü	Muhammed Karadurmuş
	:	Ayten Dikilitaş	Sena Babur
	:	Mustafa Ergül	
Tasarım	:	Deniz Doğan	
Baskı ve Cilt	:	Orka Matbaacılık, İncecik Mah. Çırağan Sk. No: 4 Melikgazi / KAYSERİ / info@orkamatbaa.com T.: +90 352 322 17 00	
Adres	:	Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kùltür ve Sosyal İşler Daire Başkanlığı T.: +90 352 220 70 90	

Kayseri
Büyükşehir
Belediyesi
6. Şiir Yarışması

Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları
E D E B İ Y A T D İ Z İ S İ

YAYIN SAHİBİ

Kayseri Büyükşehir Belediyesi

YAYIN YÜRÜTME KURULU

Erkan KÜP

Mustafa ERDOĞDU

Maide OLGUN

YAYIN KOORDİNATÖRÜ

Salih ÖZGÖNCÜ

SEÇİCİ KURUL

Şair Hayati İnanç, Şair Prof. Dr. Ömür Ceylan, Şair Prof. Dr. Mehmet Can Doğan, Şair Mehmet Aycı, Şair Ali Günvar, Kayseri Büyükşehir Belediyesi Genel Sekreter Yardımcısı Serdar Öztürk ve Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Daire Başkanı Salih Özgüncü

İÇİNDEKİLER

TAKDİM	xiii
DERECEYE GİREN ŞİİRLER	15
Yağmur Gelince.....	17
Nevzat Konşer	
Kendini Besleyen Mezar.....	19
Abdullah Kurt	
Kırık Vazolar.....	23
Ömriye Erdoğan Karataş	
Selenge.....	24
Nurettin Eyibil	
Zeytin ile Çocuk.....	26
Mukadder Bilgili	
Sis ve Ay.....	30
Ahmet Yeşilyaprak	
YAYIMLANMAYA DEĞER BULUNAN ŞİİRLER	33
Gelmek İstemezdim Kapına Böyle!.....	35
İbrahim Şahin	
Ankebut Sığınağı.....	39
Mehmet Osmanoğlu	
Hicret.....	44
Mustafa Sarı	

Bu Anahtarın Kapısı Yontulmadı Henüz	46
Muhammed Şara	
Safahat.....	50
Yaşar Özkan	
Çığlık.....	52
Turgut Ataşcı	
İstanbul İstanbul.....	54
Sebahattin Günday	
İnilti.....	57
Belemir Füsun Okcu	
Vaveyla.....	59
Funda Burcu Yılmaz	
Sabaha Karşı Şehrengiz	62
Sinan Davulcu	
Karamel.....	65
Ceyhun Yağmurlar	
Maviliklerin Halleri Üzerine Bir Ağıt.....	66
İzzet Akın Tütüncüler	
İki Ucundan Açılmış Kurşun Kalemler	71
Ercan Kaygas	

Ayrılık Sayrısı.....	73
Yunus Laçın	
Denizin Notaları.....	77
Ütku Fener	
Özgürlük Şiirin Harmanıdır.....	80
Kazım Gök	
Yenilgi.....	84
Arife Özden	
Hasret-Nâme.....	86
Halil İbrahim Paça	
Kanatılmış Harfler.....	88
Mustafa Ayyürek	
Kalp Bir Dağdır Ağrı'dan.....	92
Cumali Yardım	
Bilinmezin Yolcusu.....	96
Mehmet Halim Uslu	
Türkmen Kızına Ağıt.....	99
Yakup Gümüş	
Akşam Okunmak Üzere.....	101
Mehmet Yaşar Genç	

Ahlâm.....	103
Metin İpek	
Say Beni.....	106
Maruf Özülkü	
Münacat.....	108
Rukiye Çoruk	
Ey Ümmetin Çocuğu.....	110
Arif Odabaş	
Destina / Gölgen Kadar Olamadım.....	112
Mehmet Muhlis Şepik	
Ben Buradan Geçip Gittim.....	115
Nesligül Çevik	
Güvercinler Gelmedi.....	118
Hakan Çevik	
Gazel (İncitir).....	120
Hürol Yücel	
Türkiye'nin Yüzyılı.....	121
Ali Kemal Mutlu	
Aynaların Gördüğü.....	123
Alpaslan Kahraman	

Gül ve Şiir Kardeşliği	125
Mustafa Işık	
Yokluğun Resmi.....	128
Yaşar Adıyaman	
Kimdiro Penceresi	131
Kalender Durukan	
Dedim Dedi	134
Rabia Barış	
Anadolu Toprağına.....	136
Batuhan Dursun	
Elleri Hüzün Kokan Çocuklar.....	139
Yüksel Akyüz	
Bahardan Kavi.....	140
Arif Bilgin	
Alfalfa	141
Kübra Nur Özaydın	
Hayatın Renkli Dansında Zamanın İçindeki Sualler	144
İnci Okumuş	
Araf	147
Celalettin Kurt	

Gemisi Olmayan Yolcu	149
Muhammet Ali Özdoğan	
Eksilirdim.....	151
Müşerref Aydoğdu	
Dağ Yolu.....	153
Buket Gayuk	
Erimiş Zamanlar Gölü.....	154
Muhammed Akın	
Gülperi.....	155
Muhittin Alaca	
Yumru	157
Hatice Meraklı	
Aşk.....	160
Servan Erdiñ	
Hindiba	162
Firuze Yiğit	
Ben Türküm.....	165
Yunus Kara	
Hızır'a Yetişemeyen Uçurum	167
Şeymanur Balıkçı	

Rüya Sancıları	170
Yeter Demir Ekinci	
Çanakkale	174
Ramazan Ulufer	
Bigâne	176
İbrahim Gür	
Dikendeki Gülü Gör	179
Mustafa Zincirkıran	
Bütün Şiirler Sana Çıkar	181
Ümit Mehmet Atagün	
Yankı	183
Ozan Taşdemir	
Ey Kanlı Gökyüzü	187
Rabia Uslu	
Ben Anadolu'yum, Türk'ün Yurduyum	192
Şerif Ali Denizmen	
Yasaklanmış Özlemler	194
Halil İbrahim Durdu	
Yunusça	197
Ramazan Günhan	

TAKDİM

Sevgili Kitapseverler!

Hayal etmenin ve özgürlüğün kaynağı, başarının sırrı, geçmiş deneyimlerin bilgisi ve hakikat arayışı okumaktan geçmektedir. Okumak ve kitap gönülden gönüle yoldur.

Okumakla aralanır perdeler, açılır ufuklar, aydınlanır karanlıklar, çözülür sırlar, anlaşılır insanlar. Okumak, bizi cehaletin karanlığından bilgeliğin felahına çıkarır. Yepyeni ufukları bize açan kitaplarla kültürel mirasımızı ve başka dünyaları okuruz. Her bir kitap yolculuğu ile zamanımızı ve dilimizi en doğru şekilde kullanıp hayattan ve zamandan kazanmış oluruz.

Kitap, tarihi bağlamda bir hafıza, kültürel anlamda bir geleneğin tevarüsü, sanatsal bakımdan insanlığa bırakılan mirasın geleceğe taşınması, medeniyet açısından ise zamanı ve mekânı belirleme unsurudur. Kitabı ve eseri olanlar insanlık tarihini yazarlar.

İlk çağlarda dahi taşlara, mağaralara yazan insanın amacı kendini ifade etmek ve iz bırakmaktır. Gerek tahtalara, ağaçlara, derilere yazılı olsun gerekse iki kapak arasında sahifelere yazılsın kitap, kültürel bir mirastır, toplumun hafızasıdır.

İlk emre muhatap olan insan, okur Yaratan Rabb'inin adı ile kâinatı, kendini, Rabb'ini ve kitabı. Bu yönüyle kitap vahiydir, hakikattir, dünya ve ahiret mutluluğunun rehberidir.

“Eğitimi önemsiyoruz çünkü cehaletin düşmanıyız.” sloganıyla hareket ettiğimiz güzel şehrimizde ulaşım, yol, su gibi ihtiyaçları şehircilik anla-

yyla görüp giderdiğimiz gibi, sosyal ve kültürel ihtiyaçları da dikkate almaktayız. Kitapları ve kitap yuvaları olan ktphanelerimizi hemhrilerimize sunma gayreti göstermekteyiz. Kayseri Büyükşehir Belediyesi olarak, siz kitapseverleri kitaplarla buluturmak için elimizden geleni yapıyoruz. Gerek basılı kitaplar, gerek e-kitaplar ile hayal etmeniz ve hayallerinizi gerekletirmeniz için sizleri ktphanelerimize bekliyoruz.

Tarihsel ve coğrafi anlamda medeniyetlerin beiği olan Kayseri’de tarihimizi, geleneğimizi, kültürümüzü ve sanatımızı yansıtan eserleri yayımlayarak halkımıza ulaştırma kaygısı tayoruz. Biliyoruz ki yayımladığımız eserler geleceğe bıraktığımız mirasımız, hoş bir sedamızdır. Açtığımız her bir kütüphane ve kültür merkezi, yayımladığımız her dergi ve kitap, memleketimize olan saygı ve sevgimizin somut bir göstergesidir. Akif’in dediği gibi: “Okuyorsa ahali, yapılamayacak ne var.”

Hayal eden, merak eden, araştıran ve okuyan neslimiz gelecek adına mit vaat etmektedir. Ktphanelerimizin raflarında okurlarıyla bulumayı bekleyen her bir kitap bu anlayışla hareket eden hemhrilerimizi beklemektedir. Unutmamalım ki bir insanın hayatta kendisine yapabileceği en büyük iyilik; iyi bir okur olmaktır.

Bir kütüphanenin rafında, bir kitabın sayfalarında, bir yazının satırlarında gnllerimizin buluşması dileğiyle.

DR. MEMDUH BÜYÜKKILIÇ
KAYSERİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANI

Dereceye Giren Şiirler

YAĞMUR GELİNCE*

Nevzat Konşer

*Yağmur gelince bir masal gibi gelir
bir öykü gibi beş on kişilik hüznle...
Şiir gibi sallayarak minicik ayaklarını
bir yüreğe tüneyen düş gibi gelir!*

*Sarılmak tadındadır yağmurun gelişi
mevsimin geniş ellerinde
titreyen bir klarnettir, deniz yosunu
bir limanda batan bakıştır ilkyaz!
İki güvercin, üç beş üveyik ve balkondur
uçurum gibi çaresizliklerde!*

*Yağmur gelince bir bebek gibi gelir
-uykusu kaçmış bir yumurcak gece bahçelerinde-
bir kadın gibi saçlarına baba öpüşleri takan;
bir annenin sandıkta biriktirdiği huzur gibi gelir!*

*Ufka şöyle bir oturup deniz döker gibi bacaklarına,
hangi dilden konuşsan dilinin yabancısısın gibi gelir!
Yağmur gelince her şey gelir ve her şey gider,
arayanlar yalnızca kaçak kalır kendilerine!*

*** BİRİNCİLİK ÖDÜLÜ**

*Yağmur gelir, bir gidenin sesi kokuşur uzakta,
yağmur gelir camlarına sis vurur zamanın;
gurbet kuşları siyah beyaz olur eski rüyalarda!*

*Yağmur gelince bir tren gibi gelir,
sürükler gibi dağları ıslak eteklerinde;
duman gibi dağılarak dize dize,ilmek ilmek
bir buluta gizlenen kuş gibi gelir!*

*Dökülür toprakla el ele verdiği zamanda
gln koynunda gl olan giz ile dökülür!
Nihaventle sökülür, kudm, bendir ve aşk ile
Kerem'in sadağındaki ah gibi gelir;
koynuna inceden bir fısıltıdır belki de Rab
yokluktan doğan o vah gibi gelir!*

*Yağmur gelince kadim avlularda
kalbini çamaşır iplerinde kurutan anneler misali
şasıp kalır her şey yarım bir tebessümle!
Yüzlerindeki tuhaf koşuşturmacaya iner gök,
hüzünden bir yarımadır pencerelerde çocuklar
eski çerçevelerin içinde pastel bakışlarıyla!*

*Neyi dşlesen onun yarım tadı gibi gelir
rüzgârın koştuğu an sokak aralarında!
Yağmur gelince bir son gibi gelir
hazan gibi günleri kemire kemire...
Acının sağlamasını yapar sürekli insan
ve her acıyla yeniler acıyan yerlerini!
Sahi yn var mıdır mutlu olmanın
kaybolmanın adresi kendi içinde!*

KENDİNİ BESLEYEN MEZAR*

Abdullah Kurt

*Kendimi döktüğüm sulardan
arandığım nazarlara kadar
toplayacağım enkazlarımı bir yeniliğe
–tekerrür iflah olmamakmış anladım–*

*Ayaklarını koparan bir gövde denilecek ıssızlığına
sonra fırtınasından sapan rüzgâra bürünecek yüzün
(her yol şiiirden geçer)
böylelikle şiiiri de arayacaksın*

*Bir hatimenin besmelesidir bu
kapa gözlerini
uzayan kusurun hükmündeyiz nihayet*

*(Yersiz oluveren her şey
pirincin nemiyle denktir)*

*Demek oraya kadardı aşk
öyleyse bu düş benim!
aşk parçalanıp ayrılığa benzemişse sonuçta
dilekten çok telkindir söylenenler*

*** İKİNCİLİK ÖDÜLÜ**

Kaldım
ne gerekiyse yutkunmak gibi
susup susup yandım
bu düş benim

Her şeye rağmen deyip
bir dişimin diğerini kırdığı halde
bir ihanetle parlatırdım yangını
çünkü biraz daha yakışacaktı sana ölümsüzlük
adım gibi unuttuğun zaman da
aksaya aksaya eriyecekti sonra

Gerektiğince durdum
–ki böylece uzadı ayrılık–
uzaklaşan müthiş yaşımı seyrettim sızlayarak
alameti neymiş ihmalin gördüm

Dert yaptım dönmeyeceğim yerde
iki kelimemin üçünde seni
verdiğim her nefeste efkar
ah! sonunda ayrılık ve ukde

Birkaç büyük ağrı haricinde
içimden gelen her şeyi ağıladım
sesin ve gölgene dokunamadım hiç
en son gördüğümde sevmiyordun beni
bakmıyordun açık bıraktığın mezara
ve orada unutmam gereken yarayı
yaşayıp yaşayıp şimdiye taşıdım

Dünya buraya kadarm
burası bir akn epiloğu
Temrinle nükseden bir kangrenmi ak
sana devirlerimde anladım bunu
artık benim de kalbim yok!
yitirdim onu bir hayalin srncemesinde

Bir vuslattan sonra iflah
ite bahtn ve glgem
gözüme ilediğim yüzünü
skyorum ağlaya ağlaya

–Sert gülümser hayat
tüm ayrılık fotoğraflarında–

Dndğm yerlerden adım topluyorum şimdi
ve bir ia yontuyorum glgemi
sevmek diyorum sonra
taı rüzgârda bırakmadr bazen
yüreğin ateşin göğsünde arpması

Göğsümde ateti çarpan
bir çift szd kalbimde kabaran
frtnaya büyüyen nesimdi

*Aslanan deyip içine kapandım o yer
yalnızca rüyaların yaandı mabet ve gece
gürültülü bir sessizlik ve
koyu bir boşluk ilişkisi
al sana bir sonun sonrası
uzun yolun fuzuli hediyesi*

ah!

*Toz katreyle öldü, sevgili
iki kişilik ayrılık kabrini
tam doldurdu ak*

*ve haris bir hafıza diyelim oraya
oraya kader ve boşluk*

*Şimdi o yumruyu yere terk etmek adaleti kadar
bu durmaya yakkl bir gitmek şart!
fatiha, sevgili
bir buluta bağladım ryamı
aklet ki yağmur doldurmasın sineni*

KIRIK VAZOLAR*

Ömriye Erdoğan Karataş

*Sarı roblu kadın
Kırık bir vazo misali
Fısıltılı hatıralar eşiğinde*

*Düşerken sonbahar yaprağı avlulara
Yeşil zümrüt taşına bakıp yol boyu çiçek döküyor
Kanaviçelerde açıyor çiçekleri*

*Serin çiy düşüyor gül yaprağına
Mimoza yaşamaktan kırgın*

*Şiir taşıyor gözlerindeki şilepler
Karanfil al dudak gramofon kürdilihicazkâr*

*Güvercinlerin kanat vuruşu geliyor aklıma
Avlular boyunca yürüyorum hicran şarkılarıyla
Sarı roblu kadın*

*Vazona güller dolusu sevgiler getiren
Kupandaki şarabı döken kimdi*

*Döndüm yönümü ansızın çiçeklenen mimozalara
Eski bir kalp sızısı mimozaların açışı dedim içimden
Sarı roblu kadının içi kırık bir vazo*

*Unutma sevgilim vazolar kırılınca tamir edilmeyebilir
Vazolar da çiçek dönebilir*

*** ÜÇÜNCÜLÜK ÖDÜLÜ**

SELENGE*

Nurettin Eyibil

*Bugün sakın akan şu berrak nehir
Ne müthiş savaşlar gördü kim bilir.
Nice cengâvere ve nice cenge
Tarih boyu şahit oldu Selenge.
Cihangirler geçti kıyılarından,
Atlar kana kana içti suyundan.
Dalgalandı esen rüzgârla tuğlar,
Aşıldı nehirler en yüce dağlar.
Kılıç şıkırtısı, at kişnemesi,
Gökte ıslık çalan okların sesi...
Yıkıldılar, ezdiler, vurup kırdılar,
Bir toz bulutuyla geçti ordular.*

*Canlanır gözümde destanlar devri,
Dinle su sesini, duy ezgileri...
Ağaca iniyor mavi bir ışık,
Efsaneler gerçeklerle karışık.
Burada kağanın kurduğu otağ,
Saadet kaynağı olan kutlu dağ...
Bir kaya kopunca yurdun bağrından
Felaket peş peşe geldi ardından.
Irmakta su, toprakta ot kalmadı;
Canlı cansız tüm mahlûkat ağladı.
Görülmemişti hiç kuraklık böyle,
İnledi yer ve gök “Göç” sesleriyle.*

*** MANSİYON**

Kurdun da mekânı, geyiklerin de...
Gökte kartal, kazlar su üzerinde...
Koyunlar yayılır, kuşlar uçarken...
adrlar toplanıp oba gerken...
İnsan döner, rüzgâr döner, su döner...
Su gibidir zaman, akar seneler.
Nerde kaldı görkemli hatıralar,
Hani "Dünya benim" diyen baturlar.
Ecel aldı yer gizledi bir de sen...
Sen Selenge dile gelsen söylesen...
Nice yigitleri aldın koynuna,
Akıyorsun ta ezelden bu yana.

evresine hayat veren bu nehir
Orhun ile Tola ile birleşir,
Ovalardan vadilerden akarak
Baykal gl ulaştığı son durak...
Asırlarca bu bozkırda kalmışlar
Yazıtlar, balballar, geyikli talar...
Eserler korunsun, aksın Selenge.
Bozulmasın tabiattaki denge;
Dilerim suları hiç eksilmesin,
Gölge veren ağacı kesilmesin.
Türlü iek açsın bu çayırlarda,
Bereketiyle su, can versin yurda.

ZEYTİN İLE ÇOCUK*

Mukadder Bilgili

Zifiri karanlık
karanlığın gölgeleri dolaşır
hüzünler ülkesinin dar ve taşlı sokaklarında
kedere bulanmış bir çocuk inler
zeytin ağacının kutsanmış kollarında
bir ses; surun sesi kadar ürkütücü, korkunç ve derinden...
yırtıyor çatlıyor...
ateş doğuran dağlar gibi ... patlıyor
bir ses; zeytin ağacının kutsanmış ruhunda

Gece ve sessizlik,
ölümün karanlık sesiyle uyanır
bir serçe pır diye uçuverir zeytin ağacındaki düşlerinden
zeytin ağacının rüyası bölük pörçük
toz duman... yıkık dökük...
geceye ve sessizliğe
düşlerim karışır o an
bahar yeşili menekşe kokulu düşlerim
sağanak sağanak uykularıma yağarken
sessizliğe ve düşlerime
bu gece yıldırımlar düşer

* MANSİYON

İpek böceğinin ipine bağlanmış
bir nehir üzerinde sallanır tahta bir köprü
bir nehir; sonbahar bulanıklığında kıpkızıl
kan taşıyor gibi matem dolu
yüreğimde emsalsiz bir fırtına; kış kıyamet
bir şehir ki ıslak soğukluğunda karanlık ruhum ateşlenir

Neden sallanır
ipek böceğinin ipine bağlanmış köprü
sarsılan karanlıklar neden ağlaşır
neden ısıtmaz kızılca soğukluğu
gecenin ortasındaki bir ateş böceği
neden durmak bilmez
sessizliği boğan bu endişeli fırtına

Kıyamet fırtınasının ta orta yeri
bir çocuk inler..
donuk hissiz bir beton yığını
taze yumuşak bir ten ve tombul eller
toprağa kana bulanmış
üşümüş de... sıcak bir baba eli arar
nergis gözlerde yarım kalmış bir anne hasreti
Havva anamızın gözleriyle buluşur
bir çocuk inler
gözlerinde garipliğin ve yalnızlığın sesi

...

Ama cemrenin toprağa düştüğü bu aralar
zeytin dikim zamanıydı bu şehirde
biz de dn zeytin dikmitik ocuklarla
Habib-i Neccar dağının yamaçlarına
kkk tombul eller çamurlu toprakta gezinirken usulca
zeytin gözlerde baharımı gülümsemeler
karyordu zeytinlerin sarı çiçeklerine
daha dn
zeytin dikmitik ocuklarla
Cebrail tepesinin eteklerine

O gün...
her çocuğun bir zeytini vardı sanki
konuşuyorlardı...
ilkokul sıra arkadalığının saflığında
ılık ılık smsıcak bir muhabbetti bu
zeytinle çocuğun hangi dilde konuştuklarını bilmesem de
iircesine
asrlar sonrasına
silinmeyen bir iz bırakıyorlardı belli
asrlık zeytinlerdeki söz ile
belki de çocukla zeytin
yıldızlara ulaşıp
kayan bir yıldızın sırtında
firdevs bahçesine konmanın hayalini anlatıyorlardı birbirlerine
Fakat bugün hayaller korku doluydu
zeytinle çocuğun yürekleri de korkuluydu...
yıkılmış evin saağındaki kumru da korkuyordu
yarı devrilmi binadan kaçamayan

hanımeli çiçeği de çok korkuyordu
Öfkeli akan Asi Nehri de
baını alıp gitmek istiyordu korkunun olmadığı yere
bekleyiler, mide ne kadar korktuğunu anlatıyordu
velhasıl bugün...
kocaman bir ehir baştan aşağı
korkuyordu...

Ama güzel olan neydi biliyor musunuz?
hayalleri u beton yığınlarının arasında kalsa da...
Çocuklar halen o tombul elleriyle
bu ehre zeytin dikiyorlardı

Bir de...
gözyaşı kefen olmuş o belinay yüzlü çocuklar var ya...
işte o ocuklarla Pir-i Muğan
meleklerin ipek kanatlarında
bir ellerinde sidelya çiçeği
cennetin her bir köşesine
zeytin ağaçları dikiyorlardı

SİS VE AY*

Ahmet Yeşilyaprak

SİS

*Yanlış soru işaretleri var kafamda
Değirmenim bir hiç
Hiç uğruna inliyor
Göğe dağılma vakti erdi sislerin
Sindikleri kayalıklardan çıkıp
Sisss*

*Katran düğümleniyor gırtlığımda
Bir şey beni susturdu
Bir şey
Beni
Yaşantım sisin silikleştirdiği tepeler gibi
Fakat her şey bir televizyon ekranı kadar net
Bense dumanlığı kurtlar gibi
Kara gecede ulu aya uluyan
Karın içinde kar olan ak kurtlar gibi seviyorum*

*Bu yeryüzü çukurunda eksik ve yalnızım
Birbiri ardınca aksıyor günlerim
Sıyrıldım iddialarımdan
Derim sıyrılır gibi
Gecikmiş olanı beklemekteyim
Sis kapatınca gecenin tüm gözlerini
İyi demlenmiş mana izhar olacaktır elbet*

*** MANSİYON**

AY

Ay ziyadesiyle dolu
evre temiz boş
Tepeler kayalıklara doğru
Kısmı dillerini
Anzavur
Ne ıı ne ses
Ne de beynimi ayartacak bir Şey var üzerimde
İnsan olmanın gerginliğinden başka
Gergin dimağım
Tetikte parmağım kadar

Gitti
Ve Şimdi yeryüzü
Rabbin aydınlattığı kadar aydınlık
Bölge
İki gölgeye emanet

Ay akıyor bulutların içinden
Ezber ettim kayalıkların Őeklini
Gölgem dahi Őekliliyor ebruli
flyorum dilime varan cümleyi:
Bikeslik derunuma
saplanmış bir kama

Ne?
Yok bir Şey
o, yok bir Őeydi doğru
Onlar varken gölge yokken glgem olurdu

*Aydır yukardaki gnetir veya
Ya da mümkündür Patara Kumsalındayım
Bir Şey yok
Sadece bir gölge
HiŐŐ
Ses dinle
YaŐanmıŐı yaşamayı kanıksadım mrmde
Sis ve Ay
Domuran gecem
Elbet günü de doğuracak*

Yayımlanmaya Değer Bulunan Şiirler

GELMEK İSTEMEZDİM KAPINA BÖYLE!

İbrahim Şahin

*Hiç böyle gelmedim Sen'in kapına
verdin şükreyledim, vermedin sabır
hâzan mevsimine geldim böylece
şimdi önümde bir çetin bilmece
çözdükçe dolanır kördüğüm gibi
perişan haldeyim gördüğün gibi
sığmazken kudretin koca cihana
Sen benden de daha yakınken bana*

*Hiç böyle geldim mi Sen'in kapına
böyle mesafesiz, böyle yârence
kulunun derdinden almaz diye haz
gönlüne sığınıp ederim niyaz
naz ehline kendi akli da şaşar
cezbe sofrasında haddini aşar
dizginsiz at gibi salar dilini
Sen'se affedersin şaşkın kulunu*

*Sen'in kapına hiç geldim mi böyle
hiç böyle yaralı ve böyle şaşkın
yazgısı alnımda bir garip aşkın
seyrediyor gibi durma ne olur
çözülsün bahtıma atılan düğüm
hilat olup giydirilsin gönlüme
gece gündüz iç geçire geçire
ilmik ilmik yıllar boyu ördüğüm*

Böyle gelmedim hiç kapına Sen'in
böyle kırık dökük, böyle pr tela
ne olur, hayretle bakma yüzüme
bir serinlik ltfet gönül kzme
kerem et, tekerlek kaldı tmsekte
kerem et ne olur, alsın perde
yoksa, ziyan olup gideceğim bak
nmurd olarak, bu zor seferde

Böyle gelmemitim kapına Sen'in
böyle bir dağ gibi, baı dumanlı
muhtacım ilęine, hem çok bunaldım
ırpındım, didindim, çıkmaza daldım
murad etsen tüm düğümler çözülür
bahtımıza kutlu visal yazılır
kr ile varırız o an secdeye
eriir ruhumuz sonsuz mjdeye

Hiç böyle geldim mi Sen'in kapına
böyle darma dağın ve böyle serke
iradene mahkûm bütün kint
firak safa sürer, gariptir vuslat
desem ki; dilemez huzur, saadet
cimrilikten keyif alır, haz duyar
tövbe h Rabbim, diyemem elbet
Sen istersin kullar olsun bahtiyar

Böyle geldim mi hiç Sen'in kapına
hiç böyle usulsüz, böyle pür telaş
bilirsin kalbimin deprenişini
duyarsın sükûtun seslenişini
Sana âyan; Hâlim nazdır, niyazdır
Sultânım! Kulunu kula sultan kıl
iki cihan cân ve yâr olsun diye
nasibet ne olur, bahtıma yazdır

Hiç böyle gelmedim Sen'in kapına
damarla kan gibi ve etle tırnak
ama o bunları görmüyor heyhat
şaşkın yüreğimde kalmadı tâkat
bulduğum hâle aklım ermedi
yağmur oldum yağdım, filiz vermedi
bâd-ı saba oldum, zülfün sermedi
eşiğinde yattığımı görmedi

İstemezdim böyle kapına gelmek
böyle hayret yüklü, böyle sitemkâr
dolunay bulutla, rüzgar yaprakla
yakamoz su ile, tohum toprakla
bülbül gül koynunda, arı çiçeğin
bense pençesinde acı gerçeğin
hayaller kurarım, o kanat kırar
demlenirim tenhalarda firakla

*Gelmek istemezdim kapına böyle
böyle kahr yüklü, böyle alıngan
nasipsiz mi yazdın alın yazımı
neden yaşa mahkûm ettin gözümü
dokunup gönlüne sırrımı açtım
yâr gönlünde akim kıldın sözümü
ben vahâ diledim, Sen serap verdin
imtihan eylersin gönlü kurakla*

*Tamam, haddim aştım! Ama hâle bak
ben ikinci bahar, o çorak toprak
yüreğim kor ateş, gönlü buz dağı
naz ile doludur kalbi, sadağı
her nazarı kurşun, her sözü ağı
bildiği tek şey var, o da iftirak
kıyamet mi kopar sancımı duysa
ko yanayım, eğer murâdın buysa...*

gelmek istemezdim kapına böyle!...

ANKEBUT SIĞINAĞI

Mehmet Osmanoğlu

“...O gün(yer, bütün) haberlerini anlatır...”
(Zilzal; 4)

I

Geceye matem yağdı, karlı, siyah bir gündü
Gökte güneş şefkati, yerde umut sürgündü

Bir uğultu yürüdü homurtularla birden
Bir yumruk, balyoz gibi iniverdi demirden

Ayaz ve ölüm renkli, ııssız gölgelerdi
Şimşek hızıyla sanki kentleri yere serdi

Ürpertiyle göç etti yüzlerdeki tebessüm
Bir küçük kıyametti her yanımda gördüğüm

Bakışlar felç, manasız, yaralı tüm hissiyat
Bir pamuk ipliğinde sallanıyordu hayat

Hayat ki, dört yanından kırılmış ve dökülmüş
Toprak mengenesinde tırnakları sökülmüş

Uçuşan perdelerden savruldu çığlık çığlık
Odaraları dolduran capcanlı yaşanmışlık

*Ne goncalar, sümbüller soluverdi bir anda
Tarih, simsiyah bir not düşüldü hatıranda*

*Söz sağır, sükut sağır, feryad-ı figan sağır
Akrebın döngüsünde eriyen zaman sağır
Acziyetin soluğu çarpıyor nabızlarda
Ufkun kızıl bağrında yanan, asuman sağır*

II

*Şimdi kesif bir korku sarmalıyor göğsümü
Bu çıldırtan hengame mahşer görüntüsü mü*

*Yırtılıyor enginler, damar damar yeryüzü
Gecenin kollarında örseliyor gündüzü*

*Şehirlerin kalbine saplanan paslı bıçak
Ah! ki, bu ıssız vakit hicranla sarsılacak*

*Doğacak güneş, lakin dudağında kor ve kan
Bir alev şelalesi gibi sonsuza akan*

*Ve vakit, kıskacında dönülmez bir zevalin
Terkisinde enkazı nice nazlı hayalin*

*Ne canım hatıralar düştü an defterinden
Yaşamak hikayesi kırıldı kaç yerinden*

Titriyor, kanatları tedirgin içimde uçan kuşlar
Bir yanım yangın yeri, bir yanımda yokuşlar

Bu yokuşu sökmeye yeter mi parçalanmak
Söndürür mü yangını bir uykudan uyanmak

Yar ağlar, ağyar ağlar ve on bir diyar ağlar
Bülbüller feryâd eder, gül dalında har ağlar
Kıpırdanır yeryüzü, gökte mahzun bir telaş
Hüzzamla çiçek açan şimdi, nevbahar ağlar

III

Acıdan nasır tutmuş yürekler lâl kesildi
Derin bir iç çekişle başlar öne eğildi

Toprak, nedir bu hıncın, neden gözlere doldun
Önümüzde duran yaz, toz oldun, toprak oldun

Dudaklar kıpırdıyor, bir yudum suya muhtaç
Ey dua, zindandayız, ruhlara bir kapı aç

Bildik ey Rab! Zerreyiz, uçsuz alem içinde
Geliyoruz yanına binbir elem içinde

Halimiz ayan sana arzuhale ne hacet
Eksiğiz, kusurluyuz, kullarına merhamet

Sarstı yer, vurdu zemin, arınsın bari özler
Aydınlansın zilzalin kararttığı gündüzler

*Sendeliyor mısralar, fersiz kalem ve kelam
Bir Hira sığınağı arıyoruz, vesselam*

*An melâl, zaman melâl, mevsim, deveren melâl
Gözlerde bin susuşla kopan feveran melâl
Mütevekkil umutla Hakk'a iltica eden
Canını, cananını arayan, soran melâl*

IV

*Hayal mi, kabus muydu, Rabbim uyandır bizi
Boş çevirme semaya açık ellerimizi*

*Zemin ki, taşımadı kirlenmiş ayakları
Günahların yankısı sarınca ufukları*

*Biliriz suçumuza ne ceza verirsen az
Nasıl sarstıysan yeri şu nefsimizi de sars*

*Biz ki zayıf, noksanız, bizi böyle yarattın
Mayamıza nisyani ve acziyeti kattın*

*Kulunuz ne yapsak da, bin kez yere düşsek de
Tut çevir bizi sana, arkamızı dönsek de*

*Kavra perçemimizden, bizi bize bırakma
Uzaklık ateşinde kalplerimizi yakma*

Ankebut yuvasına sığınan mrmzn
Her yanında gölgesi dipdiri bir lmn
Gün bitti, güneş bitti, mehtaplı akam bitti
Gözlerde parıldayan heves i yaşam bitti
Karanlığa yaslandı tükenmeyen hülyalar
Yalancı saraylarda süren ihtiam bitti

Alnımızda biriken sermaye, secde izi
Kabul et, rahmetinle sarıp sarmala bizi.

HİCRET

Mustafa Sarı

I. Giden

Hedefe kitlenerek kurup gönül yayını
Arkada bıraktılar, dertli hicran payını.
Bir veda beklemeden yola düşüp gittiler,
Sonsuzluğun peşinde gözü pek yığdılar.
Bir elde yokluk rızık, diğerinde hüznün var;
Her an duada gibi kıpır kıpır dudaklar:
Adını bir taşısam ta uzak diyarlara,
Bilmem karışır mıyım ben de bahtiyarlara.
Ne bir lahza dinlensem, ne rahat yüzü görsem;
Adını iplik iplik, çile tığıyla örsem.
Yorulma yok, dönme yok peşine düşüyorum,
Sağır ve kör gurbette her gece üşüyorum.
Bazen bir dağ köyünde karşıma çıkar adın,
Yoksa yanımda mısın? Umut ne kadar yakın!
Bazen de çöle düşer, sonsuza giden yollar;
Sanki kutup yıldızı uzaktan beni kollar.
Ne son duraklar biter, ne menzile varılır;
Muhabbetin hamuru gözyaşıyla karılır.
Kaybolsun mezar taşım, bulunmasın ne çıkar;
Gönül değmiş yüzüne, cemalinden kim bıkar!

II. Kalan

Gidemeyen geride kaldığından utanır,
Beklemek, ıstırapı belli eskiden tanır.
Gün haram gökyüzüne, sen gittiğinden beri
Gece ne zaman verir koynundaki seheri?
Vakitsiz bir sancıyla kapını yokluyorum,
Kaybetmek korkusuna ümidi yüklüyorum.
Sabrını ben Eyyüp'ün göğsümde taşıyorum,
Her an dönersin diye tetikte yaşıyorum.
Bir koku gelsin yeter, Yusuf'un gömleğinden;
Kardelenler gülr biter, Yakup'un dileğinden.
Gönül gözü açılır, gün düşer kederine,
Belki adım yazılır iyiler defterine.
Ötelerin sesinden değil mi ki haber var,
Beklemek de kutsaldır belki aramak kadar.
Destanını kim yazar giden gönül erinin,
Yalnız ukbada mıdır ecri alın terinin?
Peygamberin sözünü tutarak gidenlerden
Bir tek dileğim olur, gece gündüz demeden:
“Ayrılık acısıyla vuslatı uyutmayın;
Geride kalanları, duada unutmayın.”

BU ANAHTARIN KAPISI YONTULMADI HENÜZ

Muhammed Şara

*Başkalarının kelimeleriyle kurdum kendi cümlelerimi
Cümlelerim ki içinde hep kınanma korkusu olan
Beni gönlünde göndere çekecek kadar yükseltme
Gölgeyin de payı var yaşamaktan
Her şeyi anlatamıyorum ama sen anla
Zamanı kırbaçlayarak yürüdüğüm günlerden
Zamanın kırbacını sırtımda hissedecek anlara büyüdüm
Ne tuhaf bir gelenek
Babam öldüğünde herkesin aç gelmesi evimize
Evimiz. Kanepenin arkasında hala çocukluğumun ağladığı
Ey ayak izinde bile yaralar barındıran
Yaşamak ağrısı*

Rabbim güzel bir son yaz bana

*İçinde kahrolmayı seçmiş bir şairin tövbesi de olsun
Ellerim tüm dünyayı temizlemişçesine kirli
Deniz kabuklarından yapılmış çok katlı fikirlerimiz
Büyüdükçe küçülen ve sonradan imal edilmiş gerçeklerimiz
Gece boğmak isterken şairi ve hepsi bir kaşık gündüz için
Tam da o gece öldürüp sahte ilahları. Gerçek sorular sormak
Maddeyle ölçülemeyecek kadar mana
Ölümden ayırt edilemeyecek kadar yaşam
Yüzüme çarpılan duygular bir ağlamak görüntüsünde
Beni öldür, sana yetecek kadar. Öfkeli bakma ama
Bir tokat yetmez beni kendime getirmeye
Oysa sana gelmek için yeter temiz bir bakış*

Ey sükût kalbimden çık dilime yerleş

*Söz sırasını beklerken pür dikkat bakış
Başkalarının acıları nasıl da önemsiz. Nasıl yersiz buluşmalar
Zehrini ruhumuzdan alıp bedenlerimize zerk ettiğimiz sancılarımız
Ey dünya için adalet yanılığısı
Ahiret için hep tehir
Çürüyen bir dişle başlayan topraklaşma korkumuz
Ve bir gerçeğe bir yalandan varma yanılığımız
Utanacak kimsemiz kalmadığında hayvanlaşma arzumuz
Ey bizi gözetleyen, çekme ellerini de
Kollarımız düşmemek için yeterince güçlü değil
Ömür sandığımız. İçine yapmak ve yapmamalarımızın toplandığı
Ölüm sandığımız. Bu uyanma korkusu*

Ben seni ilk rüzgârda savrul diye el üstünde tutmadım

*İyileşmek yara bantlarından medet umarak
Kanamak oysa köklere
Örtmek acıyı. Kan tutması iki yakamızdan
Devrilişimiz ve yeni bir âlem
Ama unutulacak pek çok rüya gibi
Ve uyanana kadar bütün rüyalar gerçek. Şimdi
Gece doğar mı gündüz gibi. Karanlık madde ve siyah
Işık tutmalı bütün aldanişlara. Bir örtü rolünde
Aydınlatan ya da karanlıklaştırır bir fener
Zihnimizin en masum yanında
Kaç kurban yaklaştırır bizi İbrahim değilsek
Ölümlerde kullanılan bir bıçak gibi çaresizken*

Neden yeni bir lisan öğrenir insan sükûtu kavramadan

*Rüyada çekilen acılar da kefarettir midir günahlara
Yalın ayak bir çocuk yanında kurulan
Köşk hayalleri günahlara dâhil midir?
Kaç cinayet bir kibir eder
Ve yürürken sağa sola bakmaması insanın ne büyüktür
Karşıda bir şey var. "Gizlenen." Sağ ve solda tutulan renkli fenerlerle
Seçenekler. Ölümlerden beğenilen sarhoşluk
Kim ölümle yarışta sonuncu olabilir
Emin olmak kandırılmayı göze almaktır
Oysa insan ölmek içindir öldürülmek için değil
Kim tarafından. Daha masum kabul edilir.
Bu kalın gövdeli ağaçlar tohumlardan çıkıyor. Olabilir*

Doğrusu, bütün yanılığlardan büyük olan...

*Mecnun bilmeli artık Leyla çölden ibaret ve...
Kırmalı Ferhat, dağ sandıklarını.
Say ki şiir bu, ağıt değil
Say ki örtüsü ruhumun. Hüzün
Özlemek diye bir şey var araya zamanın girdiği
Oysa ben hiç özlemedim.
Kalbimin yangın laneti aklımı tutuşturmak için
Dokuz ay yürümesiz yol ve yorgunluğu beklemenin
Her gün toplayıp valizini çekip gidememesi insanın. İçinden
Oysa bir gitmek binlerce gidememenin toplamı değilse nedir
Öyle zannedilerek çekilen acılar hükümsüz müdür
Ve konuşulması gerekirken susmak cinayetleri...*

Hiç kimse hakikati söylemede deliler kadar cesur değildir

*Tövbesi geçmiş bir ihtiyar
Artık günaha bulaşamayacak kadar güçsüz
Oysa ben bir kerpiç evde ve kitabımın arasında çiçek cesetleriyle
Dünyayı kurtarmanın toyluğunu da yaşayabilirdim
Büyüdüm ve fark ettim. Kendimi değiştiremeyecek kadar acizim
Bir şiirle ödeyebilirim ancak borcumu
Ki borcum hatalarında sustuğum anlardan ibaret
Vakti gelmeden vermenin kıymetsizleştirdiği
Kalkın ve görün. Kışlar yazlara ilkbahar armağan etmiş
Bu ayın tamamlandığında kurbanlar hiç doğmamış olacak
Ve tasmalı insanların özgürlük narası attığı beldelerden
Arta kalan. Boşluk*

Ve ben sadece başıma gelenlerim...

SAFAHAT

Yaşar Özkan

I

Hayatla iç içe ölüm korkusu,
Yürekte zamanla artar tortusu.
Yıllara baş eğer görkemli çınar,
Ulaşmaz dibine can veren pınar.
Birazcık su için inler derinden,
Ses verir dal yaprak, bin bir yerinden.
Kullara ibrettir diz çökmüş hâli,
İnsan da yaşlanır çınar misali.
Gün gelir ruhunda başlar ihtilaç,
Ne doktor kâr eder ne de bir ilaç.
Yiyemez önüne konan öğünü,
Sabaha unuttur dün gördüğünü.
Asayla attığı her adım zahmet,
Seslenir tepeden Karacaahmet.

II

İster derviş olsun, isterse veli,
Elini tutacak ölümün eli.
Hevesler dursa da yerli yerinde,
Can kafesten uçar günün birinde.
Hoca Kur'an okur hazin sesiyle,
Ömrü biter kulun son nefesiyle.
Ne yapsa ne etse dönülmez geri,
Derince kazılır yatacak yeri.

Verilir toprağa kefenle cismi,
Kabrinin baına yazılır ismi.
nce nüfustaki kütükten der,
Sonra yokluğuna alır beşer.
Artık burasıdır onun hanesi,
Bulunmaz ıkmanın bir bahanesi.

Her gün kara yere girer nicesi,
Dualar yollanır ölüm gecesini.
Kabristanı sarar derin bir sükût,
Görünür kimine sırlı melekt.
Kiminin üstünde açar laleler,
Kiminin kabrinden gelir naleler.
Dünya takviminde akarken zaman,
yinin ardından ağlar asuman.

III

Nedense bu seher her yer rengârenk,
Ruhumu kuatır kutlu bir ahenk.
Hükmünü kazım alnıma kader,
drakim kalbimde Rabbi zikreder.
Nedamet içinde yalvarmam sahi,
Ne olur beni de affet İlahi.

ÇIĞLIK

Turgut Ataşcı

*Karac'oğlan sazından güzellerin methini,
Ceylanlara su veren bir pınardan dinledim.
Arı duru Türkçeyle gönüllerin fethini,
Derviş Yunus bağrına düşen nârdan dinledim.*

*Pir elinden badeyi uykusunda içerek,
Hepten hiçe yürümüş benliğinden geçerek,
Aşkı dile getirmiş sözlerini seçerek,
Sümmânî nefesini derkenardan dinledim.*

*İrticalen söyletti Nabi'yi edep, hayâ,
Mucize sayılsa da hakikattir bu rüya,
Karşıladi şairi ol Hatemü'l Enbiya,
O gün neler yaşandı, türbedardan dinledim.*

*Fuzuli, Baki, Nedim divanda mihenk taşı,
Nef'i bir ince kalem, hicivde çeker başı,
Yahya Kemal Beyatlı aruzun son gözyaşı,
Akif'in metânı mihmandardan dinledim.*

*Sevgilinin hasreti yakarken sinesini,
Hayaliyle doldurmuş gününü, senesini,
Hüznün aşk lisanıyla mest etmiş hanesini,
"Gasidi Yâr" faslını Şehriyâr'dan dinledim.*

Cemal Safi, Karakoç hâkim idi heceye,
Nihat Asya bayraktı, yakıştı en yüceye,
Âşık Veysel nağmesi kandil oldu geceye,
Koç yiğit Köroğlu'nu her diyardan dinledim.

Necip Fazıl çileyi katık etmiş eleme,
Nezzen Tevfik sır yüklü, kıymet vermez âleme,
Memleketi sıgdırmış kızıl saçlı kaleme,
Nazım'ın yüreğini zülfüyârdan dinledim.

İki Arif tanıdım, yollar ayrı niyet bir,
Nazlı ülkü uğruna ödenen o diyet bir,
Vatan, bayrak, millet bir, özlenen hürriyet bir,
İki kutlu davayı dört duvardan dinledim.

Pir Sultan, can Nesîmî Türkmen'in hazinesi,
Âşık Mahzûnî Şerif fukaranın gür sesi,
Neşet Ertaş gönülde bozkırın tezenesi,
Garip bülbül zârını nevbahardan dinledim.

Manayı yoğururken şekil içre sanatla,
Sözcükler “huzur” bulur musikiden kanatla,
Tabiatın hû sesi, bestesi serenatla,
Harflerin çışlığını Tanpınar'dan dinledim.

Âşıklar meclisinde Feymânî'yi gördüm ben,
Onu bilmezden evvel gönül gözü kördüm ben,
Şiiri hece hece, türkü türkü ördüm ben,
Cümle âşık derdini o cınardan dinledim.

İSTANBUL İSTANBUL

Sebahattin Günday

*Bir martı çığılığıyla içime dolan şehir
Göklerini kıskandım düşlerim kanat kanat
Gel bu sevda iklimini mevsimlerinle donat
Denizi köpük köpük tenimde kalan şehir
İstanbul, sen içimde tutuklu bir sevda mısın
Yüreğimde büyüyen tatlı süveyda mısın*

*Tarihin nehri akar sesinden perde perde
Sende bitmez şarkılar sende tükenmez ahenk
Bazen Bâki'den gazel bazen Levni'den bir renk
Güllerine ellerin dokunduğu her yerde
İstanbul, sende solan rengin hülyasındaım
Gazellerinde kalan aşkların yasındaım*

*Ressamın fırçasında damladır her bir dağ
Haliç eteklerinde gemilerin gölgesi
Sularda hayat bulur kadırgaların sesi
Kapanır Genç Fatih'in efsanesiyle bir çağ
Çizgiler canlanırken ufuklarda dün gibi
Mehteranın sesiyle İstanbul düşün gibi*

*Bu nasıl bir uyumdur rüya mıdır gördüğüm
Mazinin bin bir şekli sende yaşar visâli
Yalı köşk cami mezar hepsi hayat masalı
Dur gitme aklımda kal çözülmesin kördüğüm
Asırlar bir bir geçer susmaz tarihin sesi
İstanbul, mimarının gizemli abidesi*

Muamma bir resimden yüzyılları aşarken
Çinilerde lalesin minyatürlerde gül gül
Ebruda aşk masalı renklerde yandı gönül
Her gününü geceni şiir gibi yaşarken
Durduğun fotoğraflar kederlidir pusludur
Kalanların neşeli gidenlerin yaşlıdır

Şehriban bir yıldızdır gece Karacaahmet
Mehtabın kucığında al duvaklı Üsküdar
Ay yükselir tepede sanki ona türbedar
Nur olur ışık yağar ya duadır ya rahmet
İstanbul, duyuyorum ezanlar okunuyor
Senden gelen her makam ruhuma dokunuyor

Ahşap konaklarında bir neyden akan hüznün
Pürmelâl ateşiyle Hisarlar'da geziyor
Boğaziçi her nameyi sularında seziyor
Gece matem doluyken neşe olur gündüzün
Nasıl gülerse bebek beşikten annesine
İstanbul öyle güler her an kendi sesine

Bu kadar mı yakındır birbirine gök deniz
Kubbelerin ardında güneş sularda erir
Gün biter İstanbul'da yollara hüznün verir
Gece ay ışığında titrer durur yakamoz
Kız Kulesi uzaktan seyre dalsın geceyi
Genç âşıklar düşünsün sahilde bilmeceyi

*Deryalar üzerinde yıkanır mavi bir d
Yedi tepe üstünde ipekten bulutlar var
Karr rzgrlara yağmur olur umutlar
İstanbul bir tebessüm bir sıcak tatlı gl
Sen bir mavi ehirsin denizlerde boyandın
Mayıs sabahlarında büyük zaferdir adın*

*Gkkuağı gibisin gönlümüzden âleme
Uzaklarda varlığın bir laledir rengârenk
Hayalde bile bir yer olamaz sana mihenk
Tarihin nasıl sığsın hem dile hem kaleme
Geçmişten geleceğe büyük bir yol İstanbul
Biz sende nihan olduk sen bizi bul İstanbul*

İNİLTİ

Belemir Füsun Okcu

*Sabahları gün ışığı, öğleye doğru biraz yağmur
Aslında akşamüstü de biraz yağmur aslında
Biraz da nane likörü mümkünse soğuk bardakta
Son gördüğüm rüyadan bir parça çocuk gülüşü
Bir çiçeğin yaratılışı, baştan sona ve yavaşça
Bir de şiir istiyorum her mısrası hüznülü
Son olarak biraz siyanür fakat zahmet olmazsa*

*Zaman, bir mum gibi erirken gülüşünün içinde
Rüzgârla kilitleyip yağmurla ilikledim kalbimi
Dağınık mısralarda dağınık hüznler çekiştiriyor beni
Gece yarısı yağmurlar yağarsa beni muhakkak ara
Elin telefona gitmezse bari beni hatırlar mısın?
İncecik bir su yolu gibi geçsem de olur zihninden
Sen bende eksik olan her şeyden birazısın*

*Sarı sarı yapraklar dökülürken kadehlerden sonbaharda
Zaman iteklenince bir dağ gölgesi geçer yüzünün üstünden
Boşuna takvim yapraklarından sorma sen kendini
İçine kapanmış bir çocuksun sen, tam da otuz yaşında*

*Yüzüne bakınca ne söyleyeceğimi unutturuyor gözlerin
Hep böyle ay ışığı mı fışkıracak boynunun kokusundan
Parmak uçlarından diyorum şimşekler mi çakacak
Hep nilüferler mi açacak gülümser dudaklarından
Ne olur uzayıp kısalan saçlarından şikâyet edip durma
Nasil olsa şiirlere benziyorsun başından sonundan*

*Bir kuş tüyü uçar, gelir, konar ayak bileklerine
Bir nefesin sigara dumanıdır, bir nefesin 'Ah be'
Kuş tüyü ve yağmurlar, şiirler ve sonbahar
Kaybolunca bulamıyorum seni içimde bir yerde
Kızıl bir akşamüstü gökyüzünü süslemiş kuşlar
Bir gece uykularının altından yüzüm aklına gelirse
Bil ki sen gözlerini kapadın diye benim ışığım söndü
Zamana ve suya bırak beni, sonra haydi git sen de
Al git miras bıraktığın o rüzgârsız eylülü*

*Dün gece rüyamda seni gördüm, gözlerin buğuluymdu
Parmak uçlarıyla ellerime dokundun, biraz ağlar gibiydin
Nasıl da kaybetmiştik o inancı ikimizde içimizde
Uzun uzun bana baktın ilk kez anlar gibiydin
Düğümler açık, köprüler yıkık, şarkılar yitik
Biz bu ayrılık türküsünü mutluymken ezberledik*

*Sen mütemadiyen lilyum çiçeği olarak kalacaksın zihnimde
Ben de ansızın yabancıya dönüşeceğim bir gece*

VAVEYLA

Funda Burcu Yılmaz

*Bir haber yayıldı Senah Mahallesine,
Kızıla boyandı gök, küle battı yer,
Öptü o nurdan alını Ebubekir ve melekler,
“Ey mücella çehre! Yaşarken de güzeldin,
Ölümünle de ne kadar güzelsin.”*

*Semada yıldızlar kayıyor çığlık çığlık,
Güvercinler, ebabiller, hüthütler sükkûti.
Ayaklarımın altından kayıyor amansız kainat,
Ölüyor mu yoksa bin bir çeşit mahlukat?
Her adım başında zifiri bir heyelan,
Yedi başlı ejder, zelzele ve heyula,
Sensiz bahçeler ki heyhat, merhametsiz bir musalla.
Yer, gök, gece, gündüz biçare ve ebedi ıstırap,
Sensiz âlem, fikrin çekildiği arsız bir girdap.
Zeminde dağlar parçalanıyor feryat figan,
Cihân hafifliklere gebe koca bir meydan,
Gülün kokusu yok, güneş dondu, su yandı,
Sensiz bülbül bile dikenler tacına bahçivandı.
Devirler ötesinden geliyor amber çiçeği kokun,
Bu kokunun rahmetiyle açan nebat sana meftûn.
Yeşil bu kokuyla yeşil, al bu kokuyla al,
Yapraklar hep zikirde, ağaç yaşlı bir abdal.
Yetimler daha yetim şimdi, elem yükü daha ağır,
Kuşlar kanatsız, insanlık kör ve sağır.*

*Mekke'nin rahminde, asırlar ötesinde olsaydım,
Ayaklar çıplak, vicdan çıplak, ruh çıplak,
Bekleseydim doğuşunu kızgın çöllerde ağlayarak.*

*Tan yerinde her lahza bir tohum çatlıyor,
İrin doğuruyor sensizlikten düşünceler,
Kan damlıyor sakinin kızıl dudağından,
Hayal kırık, can kırık, gönül kırık.
Hacer'in kırbasındaki zemzem bile boz bulanık.
Kisra sarayları dikildi göğsüne merhametin,
Kucağına düştü gönüller ebedi bir gurbetin,
Sensiz ey Nebi, rengi soldu âlemin,
Hani sahipleri nerede o kutsal emanetin?
Nerede asıl ehli mahşerî ahiretin,
Öldüler mi, kaldılar mı, yoksa derin bir uykudalar mı?
Ateşleri harlandı Mecusi meşalenin,
Sad yurdu talan oldu, kılıcı yok Ali'nin,
Kalp mecruh, kalp ölü, kalp viran,
Sensiz manası yok fiilin, sözcükler hep nadan.*

*Mekke'nin rahminde, asırlar ötesinde olsaydım,
Ayaklar çıplak, vicdan çıplak, ruh çıplak,
Bekleseydim doğuşunu kızgın çöllerde ağlayarak.*

Asuman mı çatlıyor, nedir bu vaveyla?
Seni arıyor buluttan ummana den her damla
Ht seni arıyor deryada, Yunus seni.
Yokluğunda ey Nebi,
Bütün yalanlar doğru,
Bütün doğrular eğri.
le döndü sensizlikten İrem bağları
Minber kurak, mihrap kurak, bahçe kurak, toprak kurak,
Bir damla su yok, cihanı kurtaracak.
Gel ey Nebi, parmak uçlarında,
Yağmurlar yağdırarak
Suya doysun yeryüzü, rahmete doysun gönül,
Sensizliğe ne derman kaldı ne tahammül.

Mekke'nin rahminde, asırlar ötesinde olsaydım,
Ayaklar ıplak, vicdan çıplak, ruh ıplak,
Bekleseydim doğuşunu kızgın çöllerde ağlayarak.

SABAHA KARŞI ŞEHRENGİZ

Sinan Davulcu

-Arda Bulut'un şahsında bütün depremzedeler için-

Biraz mavilik bulsaydık iyiydi ya sana/ gök saatleri kurulmamışken daha

Yol/

*Sen bizi bir yerlerden işte böyle tanıyorsun
aşk başladığında biten karanlığı nasıl da biliyorsun
prizmaları, benzetmeleri, örümcek ağlarını
değilse ses sese ulanır mıydı bu okşantı nasıl çıkardı sabaha
kuşun kanadındaki bu nakış bu üşümekten dağılmış kış
boğaz altındaki guatrımız, bu iki dünyalık çizgi, bu meram*

*Nasıl da çürüyor insan dizlerinin yamaçlarında
binolar reklam panolarından sarkıyor durduk yere
alnımızda kırıklar, ortopedik hatlar: Aklımız soruların deli yağması
bir çocuk dönüyor uyumaktan gözlerinde yedi kat yer evleri
bir anne başka anneleri uzun gurbetlerle sarmakta
eskiden beri
üstümüz başımız haritaların uğrak yeridir
sismik rötarlar toplamaktayız çok eskiden beri
duayı ayrıntılandıran avuçlarımızdır hepi topu şu anlam mesafesi
içerde mutlaka biri olmalı, fenerleri sık boğaz etmeli diyorsun
sen bizi işte böyle yakından tanıyorsun*

Yordam/

*Bölük pörçük bakışlar a/uy/rıyoruz kendimize
sabaha doğru içerlemiş bu yığıl sis, bu çokgen tipi
biz daha bir şehirli kalabilelim diyedir
yağmurun sırlanması sıralanması bu yarım yontuya
bir parantez boşluğu kadar susarak
merdivenler verip tekbirler alabilirdik ancak
şehir de çocuk nihayetinde diyesim tutuyor
kuş izlerini grileştiren izbe balkonlar da çocuk
içimizde çok lügatli meraklarla yola düşeriz
dünyanın bütün orta hasarlarından düz saplantılarla geçeriz
bir sokak başka sokağın saklısıyken
mevsim takvim yırtıklarına ancak böyle devredilir*

*Tamam denizi atalım oradan
zaten abartılı durur nostaljik bir liman gölgesi
zaten yarasına tuzlu kentler basan madenciler
itirafların kuşluk vaktinde soğurlar
taşların dönencesinde
kırklık ateş olmaktan
parmak uçlarında yosun avlamaktan yorulurlar*

Çocuk/

Burada şehir ağlamaklar divanıdır
burada üveyikler bombalar kadar gösterişli
konuştun mu, yadırgadın mı bu son duruşu
iliklerimize kadar uzadı mı küt saçların
saçlarında kuş şelâleleri
karın diz kapaklarına değivermesi kopyaymış anlaşıldı
tut beni somurtuk ikindi üstlerini de tut
gidelim buralardan kutsal emanetlere gidelim
baba ocağı bulutlara doğru gidelim

Saatlerin enkazında yağmurlarla biz
bu çok acıklı zaman üzerinden bir çırpıda geçeriz
mekanik bir fırtınayı bekler gibi, yazıyı ve kalemi bekler gibi
bir kerecik bulabilsek gibi geceyi sabaha erdirsek gibi
ne de olsa ordasın ve sağaltıyorsun daktilo seslerini bir bir
günden dönen metaforlara ulanıp ulanıp
ne de olsa bu gürül alfabeyi sedyelerde taşıyorsun
yoksa sen bizi bir yerlerden mi tanıyorsun?

KARAMEL

Ceyhun Yağmurlar

Bir suyun akışına dalar gibi kalıyoruz
O zaman gün sızıyor sağaklardan ince ince
Biz birbirimizi karşılıksız sevmeye başlayınca
Birlikte bir kirazı diler gibi oluyoruz
Uzun bir kervan gibiyiz gnete ağır ağır
Aydınlığı iki ayrı sevinę gibi yaşıyoruz
İki ayrı sevinci bir bütünde eriterek
Şurada otursak mı yrsek mi biraz daha
telere uzanmadan keyi bile dönmeden
Birkaç yüzyıl sonraki bir şiiri okur gibi
En küçük bir kıpırtıda sonsuzluğa varıyoruz
tr gibi titreten buydu az önce bizi
Şimdi denizin sesiyle rüzgâr belki de aynı Şey
Bu senin saçların mı yoksa benim sağlarım mı
Aramıza girmeye ęalıan yaramaz bir esinti mi
Uzun uzun düşünmeye balamadan
Bütün zamanları birden Şimdiye damıtarak
Bir kuun kanadını per gibi kalıyoruz.

MAVİLİKLERİN HALLERİ ÜZERİNE BİR AĞIT

İzzet Akın Tütüncüler

I- Martının kandırma uçuşlarını kabullenememek

*Hiç şaşmaz inkar da etseniz
siz de deliler gibi sevmiştiniz
kat kesip kıvrılınca mutluluk yerleri aşkın
inkar ettiniz,
inkar da etseniz
sere serpe cılcıbil ve denizaşırı olmalı aşk
yirmisinde herkes şairdi
ellisindeyse hala yarası kapanmamışlar*

*Sana bırakamam bunları suya atlarken
medeni hukuka aykırı
hepsi kendi edindiğim acılar hüznler mutsuzluk ve yalnızlıklar
üstelik daha yeni doğuyor yalnızlığım bu bir ağustos bebeği
bu bir yangın yeri Çanakkale'si
uykusuzluk ve ağlanan geceler ne ki
ergenliği var bir de bu bebeğin*

*Hiç şaşmaz inkar da etseniz
siz de deliler gibi sevmiştiniz
kat kesip kıvrılınca mutluluk yerleri aşkın vazgeçtiniz*

Sevdiklerimden kandırılmak o kadar güzeldi ki
hep yeni şanslar verip hatayı kendimde aradım
nasıl trafiğe çıkan araç baştan kusurluysa
severek yola çıktığımdan hep ben yanlış anlamıştım
ah bir de şu vapura yanaşan martıların içindeki tek özel yolcuymu kendim sanmasaydım

Bu şiirler devam edip giden bir döngü
12'sinde yazdığım la şimdi yazdığımın gücü elbette farklı
duygu çalışıyor kalbim bu hayat denen spor salonunda

Hiç şaşmaz inkar da etseniz
siz de deliler gibi sevmiştiniz
kat kesip kıvrılınca mutluluk yerleri aşkın vazgeçtiniz

Çok okudum ama manavın beni kandırmasına engel olamadım diyor ya Oğuz Atay
ben de durum daha da kötü
istisnasız tüm sevdiklerim kandırabilir beni
üstelik okumam da azımsanmaz
sorun şu ki duygu varken bilgi işe yaramıyordu
beni kandıran tüm sevdiklerime teşekkürler

Bazı saatlerde tüm duaların kabul olduğu gibi
ağustosun içinde eylülün günler vardı
bütün bir ömrün acısı o anda saklıydı
beyaz elleriyle dua eden o kızsız
denize düşen sevgi kırıntılarında uçan bir martıydı
denize uçan o martıyı kurtarmaya salak bir adam atladı
Hiç şaşmaz inkar da etseniz
attığım sevgi kırıntılarınıdır uçan o martı eller

ne kanatlar eldir ne ekmekler sevgi
eylül hep böyle değil mi zaten
oka zlem çokça yknt
siz de deliler gibi sevmitiniz
kat kesip kıvrılınca mutluluk yerleri akn vazgeçtiniz

Bugün Çanakkale'de gökyüzü sar camlı gzlklerden izler gibi dünyayı
belki yanlış anlaşılmakta böyle bir Őeydir
mavi olduğunu bilip sar görmek derken göğü
koca bir yangın sardı Őehri
sizse mutluluk yerleri kat kesince akn, her Şeyi inkar ettiniz
beni tanıdığınızı bile
yangn ben çıkardım diyecek kadar cesur değildiniz

II- Aşka düşen adamın mavilikteki halleri

Bu öyle bir mavi değil/deniz mavisi göz mavisi ya da gök mavisi değil
huzursuz bir mavi/tıpkı olmaması gereken yangının sarartısı
elbet düzelecek her şey
dürüst olan boğulsa da aşkta
kendi vicdanında huzurla nefes alacaktı
hiç de mütevazi olmayan bir maviydi bu aslında ojeli tırnakları vardı mesela
süt kokusu içindeki pınar krem peynirleri gördüm maviydi onlar da
çok anısı olmayan hiç geleceği olmayan mavilikler vardı
yanan sararmış Çanakkale göğünün altında
sense erik dalı gevrektir oynayabilecek kadar neşeliydin
beni düştüğüm bu mavilikte izlerken
kalbin erik dalından gevrekti
o taş kalbini ayaklarıma bağlamış çoktan batıyordum
o taş kalbin adeta atmak için başka canlıların damarlarından kan alıyordu
balon balıkları yaklaşır ama sevilmez zehirliydi

Hiç şaşmaz inkar da etseniz
siz de deliler gibi sevmiştiniz
kat kesip kıvrılınca mutluluk yerleri aşkın vazgeçtiniz
tek kişi de olsa ben şahidim

Sevmeyi bildiğim halde çırpındıkça boğuluyordum
en karanlık anı gecenin gün doğar dediklerinde şafakla beraber
yapayalnız ve yorgundum
ah mavi/ah gece/ah kızım
alayım kızıma bir kutu boya
boyasın kendini boydan boya

Kaktüsleri çok severdin
bütün çiçeksizliklerine hayrandık
ve bilim çok ilerlemişti bazen mavi bir tırnakta ya da mavi bir saçta
ya da duvardaki mavi bir sprej yazıda buluyorlardı bu cinayetin suçlusunu
ama ben bulunduğumda tanınmaz haldeydim

Boğulmayı ben kabul ettim
hani derinlerde 50 metrelerin karanlık mavisinde
tüpten bir nefeste tüm ömrünü çekersin ya
tatlı bir sarhoşlukla seni ölüme ikna eden o narkoza
evet tam da öyle bir mavi olarak geldi bu kez
Hiç şaşmaz inkar da etseniz
siz de deliler gibi sevmiştiniz
kat kesip kıvrılınca mutluluk yerleri aşkın vazgeçtiniz
açıkçası karlı değildi hatta işinize gelmedi ya başka bir sürü ruhsuz gerekçeniz vardı
tek kişi de olsa ben şahidim
ya da bu benim bir martıyı sudan kurtarmak isterken
boğulmamı anlamlandırma isteğimdi
hiç şaşmaz siz inkâr da etseniz uçmayı bildiğinizi
en azından ben deliler gibi sevmeyi ve kendi sevgimde boğulmayı bildim

İKİ UCUNDAN AÇILMIŞ KURŞUN KALEMLER

Ercan Kaygas

Ayaklarıyla adımladım koşturan çocukların
Dizlerinden aşağıya akan sızıyı duydum
Bir günse ömür, onların ömürlerinin sabahını
Akşamüzerimin ılık çayını yudumlarken izledim.
Bıraktım bir suyun akışına
Ellerimde biriken tebeşir lekelerini
Sonra kalbime tercüme ettim
Her gün bitimi
Birer hüznün çerçevesi
Masamda biriken çocuk kirpiklerini.

Tırnak aralarında günlerin lekesi birikirdi
Sonra oradan kenarı kırışık defterlere
Rengi solmuş masa örtülerine
Kirli kalemliklerin pütürlü yüzlerine
Tebeşirlerin beyaz bedenlerine dökülürdü.
Perdelerini çekerdim çocukluğumun
Bir tül gibi savururdum içimin büyüyen yerlerini,
Sesimin incinmemiş, yorulmamış
Harflerini armağan ederdim onlara
Kirlenmemiş, acımamış harflerini.

Usulca sokulurdu heves kaburgamdan içeri
Çocuk şarkıları kılığında bazen
Bazense ucuz çikolataların ambalajında
Leblebi tozu serper gibi içime
Gazoz kapakları şıkırdattır gibi bir sızıyla.
Çöp kutusu önünde açılan kalemlerin
Arkadaşlıklara küçük çentikler attığı
Gölgelerin oradan oraya kımıldayıp iç içe geçtiği
Bir sınıfta, bedenimden sarkan göbeğin kesilip
Hangi okul bahçesine atıldığını düşünürdüm
Ve annem diye anardım göbeğimi...

Yeşil tahtalarda sınıayıp kendini döküldü
Tebeşirler, tozları uçtu oradan oraya
Akıp giden zamanın üzerine küçük simler örneği
Döküldü, döküldü, ışıladı zaman bir zaman
Çocuk gülüşlerindeki acımasız sahicilik misali.
Harfler kaynaşıp hecelere, heceler birleşip kelimelere
Oradan da sürç-ü anlamlara yol aldılar
Dudaklarda başka, zihinlerde bambaşka bedenlere...
Ve ben ellerimde aynı tebeşir lekeleri
İncinmemiş, incitilmemiş kalplerini gördükçe
Gölgesini koşturan çocukların, hevesle
Ufaldım, ufaldım, ufalıp kaldım
İki ucundan açılmış kurşun kalemler gibi.

AYRILIK SAYRISI

Yunus Laçın

I

Ayrılık her dem susku, güz ağrısı bir ahraz,
Daldığım kış uykusu, bıçak gibi bir ayaz,
Gazel gazel göçtüğüm, eylül sarısı hüznün,
Ağır aksak uçtuğum, kırık bir kanat güzün.
Ayrılık ıssız bir çöl, biteviye bir serap,
Suları çekilmiş göl, serapa bir ıstırap.

Sensiz viran hâldeyim, bir sor beni ne olur,
Sende kaldı yüreğim, bir sor beni ne olur.

II

Ayrılık kuru lokma, takılı boğazımda,
Önümde yavan çorba, çileli enkazımda.
Buz tutan demir sanki içimin yangınları,
Kuruyan hamur gibi, yüzümün bozgunları.
Sükûtum bir vaveyla, “tak/tik”inde saatin,
Temrinimde hep Leyla, tutsağuyum miratın.

Sensiz anım hep talan, bir duy beni ne olur,
Gülen yüzüm hep yalan, bir duy beni ne olur.

III

Ayrılık yivli çivi, içimin burgacında,
Açık ara yenilgi, zamanın kısıkcacında.
Kayıp bir bağımsan ki gülce dalında solan,
Kayan toprak misali, benden geriye kalan.
Köhne ahşap konağımsın, mendireğimsin hep devrik,
Meskûn mahal yüreğimsin, görüntü var ses kesik.

Sensiz her gün ağladım, bir gör beni ne olur,
Sol yanımı dağladım, bir gör beni ne olur.

IV

Ayrılık gurbet ucu, ayrık otu yüzümde,
Gamlı düşen bir yolcu, menzil ırak gözümde,
Mahrum belde emsali, böyle yazılmış yazım,
Mağlup ozan deyişi, yere çalınmış sazım.
Paslı çivi yer etmiş, ur acısı beynimde,
Bu aşk dermansız dertmiş, gizli yara göynümde.

Sensiz üşüyor yanım, bir sar beni ne olur,
Yerlerde kaldı ahım, bir sar beni ne olur.

V

Ayrılık dert denizi, kıyılara vurduğum,
Dalğadır siler izi, güzergâhım kördüğüm.
Soğuk musalla taşı, kucak açan bir tabut,
Ölüm döşeği eşi, tüketilmiş bir umut.
İnim inim inleyen, dizde hasret sızısı,
Hicran neyi dinleten, kalpte gurbet ağrısı.

*Sensiz dondum urbasız, bir bil beni ne olur,
Gariþ kaldım yuvasız, bir bil beni ne olur.*

VI

*Ayrılık yalnız duvar, yalın ayak baş açık,
Oluk oluk nem akar, gözyaşları bulanık,
Fasılsız dinmez sancı, yerle bir eden rüzgâr,
Ruhumda saplı kanca, tutulduğum intizar.
Ayrılık bir bukağı, takılı yüreğimde,
Hepten örümcek ağı, örülü dözgeğimde.*

*Sensiz yok ki takatim, bir tut beni ne olur,
Tekliyor kalp saatim, bir tut beni ne olur.*

VII

*Ayrılık çatlak ayna, yarım kalan hikâye,
Hükmüm müebbet ceza, ecelden bir bakiye.
Yitik kıta atlası, pusulasız bir yelken,
Çürük mezar tahtası, kar örtüsü bir kefen.
Ayrılık deprem hattı, kalpte dinmez sarsıntım,
Med cezir bir yaşantı, dalga kıran çalkantım.*

*Sensiz ruhum arafta, bir al beni ne olur,
Geçen günüm israfta, bir al beni ne olur.*

VIII

Ayrılık kırık vazo, sızıntılar gözyaşım,
Ve rengi soluk tablo, yalnızlık acı aşım.
Kara bir bulut sanki güneş açmaz yüzüme,
Çakılı yas çadırı, hasret çker sazıma.
Ayrılık dert bohçası, yırtık yamalı kilim,
Yersiz teşrin goncası, suskun yaralı dilim.

Sensiz nasıl yaşarım, bir an beni ne olur,
Can kaydından düşerim, bir an beni ne olur.

DENİZİN NOTALARI

Utku Fener

I

Sahildeyim

Bir bank var orada

Göğsünü gere gere,

Denizin karşısında dikiliyor

Tekneleri, balıkları, kayaları selamlıyor

Oturdum banka

Denizi izliyorum, denizi dinliyorum

Üzerindeki parıltı,

Benim önümü aydınlatmaya yeter mi bilmiyorum.

Dalgalar gözümün önünde film şeridi gibi geçiyor.

Yanımdaki selvi siper ediyor gövdesini

Yaprağındaki tırtıl, dallarındaki kuşlarla birlikte,

Beni güneşin kızgın nefesinden koruyor.

Rüzgâr ise denizin üstünde uçurtmasını uçuruyor.

Ben ise yalnızlığına bırakılmış

Kafesinde hürriyeti noksan bir kuş gibi çırpınıyorum.

II

Bekle, ite o ses...

Denizin namesi yankılanıyor kulağıma

Önümdeki mutluluk tablosunun yaratıcısı

İşte o ses

Çantamdan çıktı bir kalem, bir defter

Yazıldı deftere bütün notalar

Verildi ite elime

Mutluluğun reçetesi

Sonunda... kurtuldum

Tebessüm etme sırası artık bende

III

Sahildeyim

Bir bank var orada

Gz yalı, denizin karşısında

Boynu bükük duruyor

Tekneler, balıklar, kayalar

Cesetlerini selamlıyor artık.

Oturdum banka
Deniz durgun, ağıt yakıyor.
Üstündeki parıltı sönmüş.
Gözlerim yalnız ve biçare ölmüş bir cesedi izliyor.
Yanımdaki selvi çekmiş kenara kendini
Cıvıldaayan kuşlar göçüp gitmiş.
O kızgın ejderin kinli nefesi beni yakıyor
Rüzgâr ise uçurtmasını kaçırmış ağlıyor
Ben ise yaşam bulmuş bir yosunlu kayayım
Acaba?

IV

Çıkarıldım tabiat ananın karşısına
Deniz bana yılan gibi dalgalarını savuruyor.
Güneş bana bütün ok ve mızraklarını saplıyor.
Benliğimin içinde boğulurken,
Bana nefes olan rüzgâr
Artık beni boğuyor.
Utaniyorum, utaniyorum
İnsan olmaktan utaniyorum
Bu şiiri yazarken de utaniyorum
Gözlerimden akan yaş parçası da
Bu ölü bedenden ayrılışının sevincine boğuluyor

Karar verildi hâkim bey!
Ben denizin girdabında kaybolan,
Güneşin nefesinde kavrulan
Rüzgârın savurduğu bir kül parçasıyım artık.

ÖZGÜRLÜK ŞİİRİN HARMANIDIR

Kazım Gök

Niçin mi esaret

*Daha pencerede cam değildi
Aprın Çor Tigin'in ilk dörtlüğündeki kuma
Taş attığı için*

*Çalmamıştı
İkinci yenicilerin imge kirazlarını
Haziran yoluna pusu kurmuştu
Canı çektiği için*

*Beş hececilerin
Çok kaynamış hecelerini
Ceylan'ın buz tutan gözlerinde
Soğuttuğu için*

*Daha var bitmedi suçu
Bir de gazellerdeki yılki redifleri
Dağlara sürdüğü için*

*Dönünce duydu koyun gütmekten
Çürüdü dizleri dövmekten*

İçimdeki edebiyata mahkûm oldu ocuk
Hafızasında bir avuç buğday
Reyme saklandı şiirinin poetikası

Kimsesizliğinin elinde
Maraş depreminde ksz kalan
Bir oyuncakla girdi içeri

Duyum eşiğinde
Filistinli akranlarının
Hüzün notalarına değen mızrabın tınısı

Gz hizasında
Uygurlu kelebeklerin ilesi

Ah canım içim
Dar pencerede anonim bir gökyüzü

Gardiyan izin verse
Doluacaktı oraya uçurtmalar

Avlunun ortasındaki minderde
Sürekli oturan bir ınar ağacı
Glgesizliğinin kökü uzanıyor iiğa

Çocuğun sükûtu yarım yamalak Latincesiyle
Arada bir slogan atıyor
“Delenda est karanlık”

Şiir defterini yakıp döndürüyor
Halkadan geçerken ateşi okuyor

Baba azarlaması olsa da kör olmuş kuyu
Çocuğun içini hep taşırdı yetimlik

Yüzüne sürdüğü dualar ıslak

Buna şahit olan duvar gamlandı
Suyun ebcet hesabından çıkan nemden

Paslı çividen düşen çerçevede
Yaralandı bir çiçek

Saka kafesinde
Uçma öğretisine doğru
Çırpındı bir çift gülüş

Ayna imgesinin yansıması
Duvarlara yine sesleniyor dışarıdan

Kış mevsimine bahar aşısı yapan
Genel af çıktı
Topla öteberiyi gel çocuk

Önce telaşı atladı tel örgülerden

Çocuğun eline sığmadı
Gençliğine doldurdu
Vortalardan diktiği kovalambaç
Boncukla ördüğü kırlangıç sürüsü

D cebinde zbn giymiş bir kalem
Yüzünün ene kısmında  be tüy

Ve
Varmayı ummadan yürüdü
Ve
Varmayı ummadan kotu
Ufkunda evren tarlas

Yolda hafızasından çıkardı
Tam da cemre zaman
Tek tek tantırd budayları Allah ile

Yıkanm yamurlardan geçti
Vardğında oradaydı kumral bir yaz

Besmele çekerek imlendi
Fil kılığına girm sne ezemedi
Başak oldu binlerce hektar dize
Ortasında Türk edebiyat kadar bir iek

Harmanlara doldu zgrlk
Harmanlara doldu bar
Harmanlara doldu sevgi
Bereketli olsun ocuk

ğtmek istersen
Su değirmeni var içimde

YENİLGİ

Arife Özden

*Kırgınım
damıtılmış hüznlerin zehri akıyor gözlerimden
keskin rüzgârlar okşuyor saçlarımı
avcı kuşların çığlığı yankılanıyor semada
kanlı bir kavganın ortasında
acımasızca dayanıyor boğazıma düğümler
hilkatimde dinginlik var oysa
kalbim ellerimde atar benim
bir köşede hıçkırın beden
bugünlerde usul usul eriyen ruh benim*

*Dargınım
pervasız ezgiler mırıldanıyor mevsimler
takvimler yaprak yaprak dökülüyor
çetelesini tutamıyorum geçen günlerin
nefesim kesiliyor
sesimde tükenmişlik var oysa
kulakları yırtarcasına çıkan avaz benim
asırlık çınarları deviren fırtınaları
bugünlerde cansiparane göğüsleyen benim*

Yorgunum

zaman kızıl perdesini çekerken ge
hislerimin avkı vuruyor dizelere
kalender kelimeler süzülüyor dudaklarımdan
kan damlıyor acıya meftun umutlarımdan
ehremden gülücükler eksilmez oysa
ocuk masumiyetinde parlayan bakış benim
kıvrım kıvrım uzayan yol
bugünlerde yerli yersiz kaybolan yolcu benim

Yalnızım

sağımdan solumdan akan kalabalıkların
kayıtsız nefesleri karışıyor havaya
sokaklara taşan buhranlarından
nasibini alıyor kaldırım taları
adımlarımda karıncayı incitmezlik var oysa
dizlerim titrer benim
omuzlarımdaki kül rengi bulutların
bugünlerde ağırlığında ezilen benim

HASRET-NÂME

Halil İbrahim Paça

Görkemli surları sanma ki yaman
Hilâli kuşatan al yüreğinde
Fethin muştusunu sezdiğin zaman
Kalyonlar olacak sal yüreğinde

Akmasa da orda berrak nehirler
Korkutamaz seni viran şehirler
Baldıran otundan içsen zehirler
Şifa bulacağın bal yüreğinde

Öyle bir tarih ki şerefle dolu
Unutma mazini, geçtiğin yolu
Bozok'tan, Oğuz'dan yeşeren kolu
İnan tutacağın dal yüreğinde

Ötüken'den çıktın, Tuna'ya vardın
Viyana önünde yararı sardın
Batı'da şahlanıp ufka bakardın
Atını koşturan nal yüreğinde

Tarihe sığmayan şanlı dününden
Şüheda yolunda, cihat gününden
Hasret rüzgârının geçip önünden
Yâre yolladığın şal yüreğinde

Gurbeti yaadın hep bile bile
Seferde kutsaldır çekilen ile
Ne sözler taırsın gelse de dile
Gel gör ki dillerin lal yüreğinde

Bir varsın, bir yoksun, yaşamak z
Bir gün karanlığa açılır gözü
Sazının telleri kaldırmaz sözü
Kimse iitmesin, al yüreğinde

Gne yükselip de doğudan erken
Elem yaprakları tek tek derken
Ümit nianını taşımak varken
Nedir seni zen hl yüreğinde

Unutma töreni, Kızılelma'nı
Dilerim Allah'tan murd almanı
Sancak-ı erifin ey nigahbnı
Her daim imanla kal yüreğinde

KANATILMIŞ HARFLER

Mustafa Ayyürek

Sözcüklerin cevheri yitirdiği meydana bilen var mı
var mı dilin ucunda kaskatı kesilmiş cümlelerin huzursuzluğunu bilen
kanatılmış harflerin son düşüşünden haberdar olan var mı

Ah!

karartılmış, siz kanatılmış sözcükler
neden insan denen mahlukun kalemine kaldı hüneriniz
nedir eski ustalardan kaçıp acemilere sığınan haliniz
niyedir bu şekilde böğürümü delip geçişiniz

Eski ustalardan rivayet getirsin şimdinin yetmeleri
anlatsınlar neşemize coşku katacak hecelerin neden yok olduğunu
ve gönlümüze sürür olacak güzide sarhoşluğun yitimini

Oysa onlar böğürümüzü delip geçmeye devam edecekler
gösterişli ifadelerle hayalimizi bin parçaya bölüp
kurda kuşa yem edecekler

Söz verip yol ayrımında havadis getirecek kişi
kekemeyiz diye mi yolun ortasında döndü
çolpaya meydan verip bizi terk edip gitti

Her parçada, her işarette, her haykırıŖta, her sayfada
beceriksizliğin beynimizi kemirdiği her yerde
hakikat tatlı bir imgeyle kurtarmayacak mıydı
yüreğe dokunduğunda umut olacak
çılđınlar çağında göğe eriŖtirecek
yoksa sahici değil miydi bunlar
söyleyin, n'için dağın yürede saklanan
o kutlu, o ulu müjdeyi göremiyoruz

Kelimeler, ah sizler
eŖsiz yıldız değil miydiniz
yeŖerten ırmak
çatlamıŖ sinelere hayat veren kaynak
gök çığlığı, ilahi hüküm, mitolojik kuŖ
siz değil miydiniz

Sihirli dillerden döküldüğünüz vakit
büyünüzle yıkanardı zambaklar, güller ve menekŖeler
iŖte yine sizler
kokunuz duyuluyor ta uzaklardan
ama hani neredesiniz
nereye gittiniz yine

Siz, gönül mezarlığının diri çiçekleri
siz, kainat iŖıđının dev cüceleri
siz, kahramanlık destanının sonsuz hikâyeleri
siz, ölü vadilerin can damarı

Günlük konuşmalar beyhude
madem ölüm hak
umutlu tınlınız tebessüm ettirsin artık

Fısıltı gök, şimşek gök, yıldırım gök
harfler hakikati haykırdığında
hayat üfleyen sözcük gök
haydi şimdi tam sırası
muştı bekleyen kederi sevindirsin artık

Beklememeli ve bir bir, bir araya gelmeliydiniz
süssüz, samimi, yüce, anlaşılır
aydınlığınızı örten geceyi parçalayacak
ışıkla her şeyi aydınlatacak kadar içten
olmalıydınız

Karartılmış, kanatılmış sözcükler
onları kandan, karaltıdan kurtarıp
dinleyelim artık
yorgun argın bile olsak duyalım asude seslerini
rüzgâr şakaklarımızı okşayıp eserken
perde ile kapatılmış kulaklarımızı canla açalım
çünkü kurşun gibi ağırlaşmış belleğimizden ahenkli notalar raks edecek bir gün

Dolu dizgin içimizden aksın sözcükler
bak güneş batıyor, gün tükeniyor
soldukça soluyor güz yaprakları
bak eridikçe eriyor mum gibi
ömrümüz

Harfleri, sözcükleri, cümleleri, kitapları başka türlü yazamaz mıydık
sahi n' için hep içim acıyor
sizleri yüceltmedim diye mi
ah kelimelerim ifade etmeye yetse
övmeye gücüm yetse
mısraların altın çağı başlasa

Ah siz en ehemmiyetliler
yazdık, çizdik en olunmaz şekillerle
katlettik sizleri
Kayboldu derinliğiniz
şimdi şüpheli sorular çökerken ayın şavkına
bir görünür bir kaybolursunuz
hani, neredesiniz
nerde kaldınız

Şüpheli sorular yankılanır kaf dağından
sözcüklerin cevheri yitirdiği er meydanından
ben uyurken cellat hep boyun vurdu
işte bize hezimet şanlı sözcükler yok oldu

KALP BİR DAĞDIR AĞRI'DAN

Cumali Yardım

Gözlerini usulca açtığında dev'in uyanışını gördü.
dumanlı ciğerlerinle soluyarak bir akşamüstü,
altında kümelenen bulutları kapladın.
alev içinde çınlayan yağmurun ayak sesleri
izledi, seni gecenin koyaklarında.

Dedi,
yalnızlık, kadim sesidir dünyanın.
kalp hizasında bir dağın ağrı'sıdır.

Sabahları eteğine serpiyen gürbulak çocukları
alınlarındaki yazgı,
sınır kapıları çaresizliği,
nöbetteki erin hüznü,
afyon bıyıklı, terli alınlı dolmuşçunun sesi
doldururken boşluğu
kanayan yaraya çare diyedir
bir dağın ağrı'sı.

Coğrafya kederdir yeryüzünde
doğu'nun dağları, kader.
sessizlikle harmanlanan evlerin dumanı
yangına su olmaktır.
dar vakitlerin dâra kalan hızır'ı
xece ananın sığınağı, fatma hanımın yükseklik korkusudur,
bir dağın ağrı'sı.

Kendi masalına dengbej olan adamın sesidir: doğu.
dağlarına ölüm izilmenin çaresizliği
ishakpaa'nın merkez arısında gömülen
hzndr,
bir dağın ağrı'sı
Çift minarelerden dağılan ınlamanın
gökyüzüne yükselmesidir.
iki sesin bir hüznü bastırđı kurşun izlerinin
pencerede bıraktığı lo ııktır,
bir dağın ağrı'sı

Her gece  kulhuvalla bir elham ile uyuyan
Çocukların gözlerindeki yalnızlıktır.
ağrı'dır.
ağırdır, dar vakitlere.

2-

Yedi kez ağlasan da yakılmaz mem  zin ağıdı.

Rüzgârın sesi kaplarken dünyayı
kulağında mem'ine varamayan zin'in sesi
aşkın uurumlu vadilerinde dolanırken mem,
zin, ısfahan sarayında dökülürken parça parça.

Yazmaktır bu destanı yazgılı talara
ahmed-i xani'nin görevi
ağırmaktır,
bir dağın sancısını

3-

Dokuz kez sussan da hüzün geçmez doğu'dan

Dedim,

duy ve anla!

Ölüm, bir varoluş dizgesidir doğu'da

*ırpınan bedenlerin öfkeli sesidir, ağıt.
taziyelerde duvarları kaplayan mevlidir,
yoksulun gözyaşı.*

Gr, hisset ve ağla!

*merkez arşısının kırk kulaç olduğunu,
ishakpaşı sarayının yalnızlık olduğunu
ısfahan beylerinin çaresizliğini*

unutma,

unutma,

unutma!

4-

Kırk kez yazsan da susmaz ağrı'nın sesi

*ırpınan bedenlerin çığlığı doruklarında
gürbulak'ın kaçak ağıdı
ahmed-i xani'nin yarası
ishakpaşı'nın ah'ı...*

Dedi,
 kez uyansa da geçmiyor bir dağın ağrı'sı

Serpilirken dler eteklerine,
yalnızlığını tütün kâğıdıyla kaplayan
doğu'nun göçebe hüznü
kaçak ayak izleriyle geçip gitti,
dağın gsnden.

Sonra:
dev,
gömüldü yalnızlığına.

Bitmedi.
ağrı
doruklarında.

Kalp bir dağ'dır,
ağrı'dan dokunmutur doğu'da!

BİLİNMEZİN YOLCUSU

Mehmet Halim Uslu

İnanması güç belki dün gördüm ben onları
Akşamın doğuş vakti ikindinin sonları
Hava yarı karanlık, bir çizgiyle bölünmüş
Çizgiden az ötesi çok soğuk bir ölümmüş
Göklerden boşalırken birkaç yağmur damlası
Göründü gözlerime bu çizgiden sonrası
Etrafımdaki her şey birdenbire yok oldu
En son hatırladığım kaybolan karakoldu
Küçük hırçın damlalar ters düşmeye başladı
Dünyanın hareketi aniden yavaşladı
Çalındı kulağıma kuşların tatlı sesi
Ve dokundu yüzüme sonsuzluğun nefesi

Altımdaki topraklar kayıverdi yerinden
Şu masmavi gök kubbe sarsıldı en derinden
Buluverdim kendimi göklerin tepesinde
Hayaller ve düşlerin bir karış ötesinde
Rüzgarın dingin ruhu okşarken bulutları
Taşıyordu üstünde kaybolan umutları
Ufuktaki bir köprü gözlerime ilişti
Galiba bu bir kapı bu diyara girişti
Muhteşem manzarayı yaklaştıkça fark ettim
Adeta karşısında gerçekliği terk ettim
Rengarenk duran köprü sanki bir yol gibiydi
Parıl parıl parlayan tek yıldızın dibiydi
Kalbim hızla çarpmaya, sıkışmaya başladı
Çaresiz bedenimde el ayak hep boşladı
Sonra bir de aniden gök ateşe verildi
Kızıl güneş perdesi üzerine serildi

Hâlâ gözlerim dolar ufku anımsadıkça
O güneşi düşlerim rüyalarımda sıkça
O an yaşadıklarım gerçek miydi bilinmez
O manzara ve o an, hatırımdan silinmez

Artık mazi olurken bu ilginç duygularım
Ben de hiç durmayarak etrafı sorgularım
Acaba gerçek miydi bütün bu gördüklerim?
Neredeydi ve de ne, izini sürdüklerim?

Derken bu garip köprü bir çayıra açıldı
Sanki yere göklerden nur tozları saçıldı
Yemyeşil çalılıklar uzanmıştı sonsuza
Masmavi akan nehir nakşeder ruhumuza
Tarihsiz bir güzellik bana hakim olmuştu
Şu hüznünlü gönlüme neşe huzur dolmuştu
Galiba geldiğim bu yer dünyasıydı düşlerin
En içten ve en temiz, en masum gülüşlerin

Keşfetmeye başladım ben bu ilginç diyarı
Bir yanda kışı gördüm diğer yanda baharı
Çiçekler karla açmış, çok renkliydi beyazlar
Isıttırdı içini buz gibi şu ayazlar
Yalnız bir gün içinde yaşadım ben bir ayı
Yolculuğun son günü buldum zümrüt sarayı
Karşımda o dev kubbe, arkada parlak karlar...
Şu çaresiz gözlerim gerçek nedir sorarlar

*Sarmıtı çehresini bilinmezlik rts
Vardı ruha dokunan sessiz bir gürültüsü
Aldı beni bir merak, bu da neyin nesiydi
İçerde kakhahalar, bu neyin neesiydi*

*Kapısının önünde desen desen ta yollar...
Gidip gelmek arası, ruhumda savaş yollar...*

*Koyuldum ben bu yola tek tek adımlayarak
u talı sert yolları adım adım sayarak
Sonunda ben de oldum gölgelerin kolcusu
Nihayet ben de oldum bilinmezin yolcusu...*

TÜRKMEN KIZINA AĞIT

Yakup Gümüş

Musul, Kerkük, Türkmendağı yasıdır
Barut kokan mavi gökler pusludur
Aybala'nın gönlü buruk sislidir.
Yaraların kabuk tutmaz "oy" kızım
Dışın puslu için sisli "ay" kızım.

Leş kargalar köşe bucak sardılar
Yeni nesil silahlarla vurdular
Can babanı kan uykuda kırdılar.
Ocağında duman tütmez "vay" kızım
Allah şahit baban şehit "ay" kızım.

Cani ruhlar kıymış güzel bacına
Kan bulaşmış zülüflerin ucuna
Yüreciğim dayanmaz ki acına
Sen bacını şühedadan "say" kızım
Müsterih ol bacın şehit "ay" kızım.

Kara yazgın ta ezelden yazılmış
Kirpiğinden kanlı yaşlar süzölmüş
Gül yanağa boncuk boncuk dizilmiş
Gözyaşların derya olmuş "ey" kızım
Mevla yazar her yazgıyı "ay" kızım.

Çin zulmünden Urumçi'de elem var
Türkistanlı soydaşından selâm var
Mektubunda kahir yüklü kelam var
Aç mektubu başucuna "koy" kızım
Soyun mahzun sopun mahzun"ay" kızım

Gerdanına inci boncuk tak gene
Ak ellere kınaları yak gene
Yarınlara güven ile bak gene.
Soykırımla biter sanma "soy" kızım
Yaradan'dan umut kesme "ay" kızım.

Bir ölsekte bin doğarız Türk'üz biz
Taş bağırlı dağlar gib berkiz biz
Kelle koltuk savaşan bir ırkız biz
Türk obalar gerilmiş bir "yay" kızım
Ok hedefe kilitlendi "ay" kızım.

Deh demeden yağız atlar yürümez
Yolmayınca yaban otlar çürümez
Kırmadıkça vahşi eller kurumaz.
Esen yellere müjde verir "duy" kızım.
Turan eller bizi bekler "ay" kızım.

AKŞAM OKUNMAK ÜZERE

Mehmet Yaşar Genç

Aklın tasavvuru sığdır, sürçü lisânda şimdi
Varlık evine konukken neden nisyanında şimdi?
Adanmışlardan olmaya bunca nîmet var iken
Görmez olmuş azameti, bir de isyanında şimdi
Ey Sahip!
Şerre dûçâr eyleme, hayır eyle hâlimizi
Padişâh-ı âlemsin sen, hıfzet a'mâl-imizi

Celâlet ve celâdetli devletsin, ulû hitâp
Kalbimin tut ellerinden, düşmeden bitâp
Yoktan vara; vardan yoğa âlemi döndürürsün
Âhir-i ihtiyârında yorgun düştü âfitab
Ey Sahip!
Sen ki karanlığımıza şavkını vuran ahenk
Elemimiz alt etmeye boşalver rengârenk

Şânı yüce olan yâr! Arza sonsuz ihsân senin
Sükûta erse mevsimler, dirilişe Nisân senin
Rızan içre al ümmetin, dağıldık, yandık medet!
Küfür ehli mağrurlara direnişe insân senin
Ey Sahip!
Hükümün ile ay kırılır, yer yarılr, iki şâk
Mahzûn ve mazlûm dualar yiğit beline kuşak

Zemheriyi gören mülkün nevbahârî hak görür
Sabır meyvesini tadan nihâyetin ak görür
Zülfikâr-ı biley için cânlar hû çekelim hû!
Müntâkim-i feverânla âlem pirupâk görür
Ey Sahip!
Kudretinle sar bizleri, cihân kalmasın ersiz
Din-i mübinin uğruna düşen adımlar fersiz

Gariş-gurebâ dilinde masumâne yâdı gör!
Irmakların gözlerinde tüllenen murâdı gör!
Mevcûdatının hâline sen âdili mutlaksın
Dağları ve vadileri dolduran feryâdı gör!
Ey Sahip!
Serpiştir cân, bi-çâreler billahi sana muhtaç
Mecâlini yitirmeden bahşet, yollarını aç

Kuvvetin ki alt edilmez, izzü devletin vardır
Düşmanını kahredecek ordun, savletin vardır
İlahi bir vakte dolan mühletin ki bilinmez
Âlemi handan edecek nice rahmetin vardır
Ey Sahip!
Hüküm giymiş kalbim onar, muhtaçlığına dökül!
Akşam okunmak üzere, omuzunda tevekkül.

AHLÂM

Metin İpek

Atlara, acı çekmesin diye çakılan nalların
Aslında en büyük acıyı verdiğinden beri
Yollardayım...

Gece, vedalaşıyor kerpiç han duvarlarıyla
Ve köy odalarında yeni demleniyor çaylar
Kapalı ambalajlarında yokken zararlı mutluluklar
Karton bardaklar icat edilmemişken henüz
Sarma tütünleri ateşe veriyorum
Takılma ahvalime, aslında ben
Kuluma uyan bir dem bekliyorum...

Avare ve eşkre duyuyorum;
Telaşlı sesleri gitgide yakınlaşan, su satan çocuklar,
'Alkali değerleri' samimiyete ayarlı kuyu sularından iğerken;
Berber çırakları ellerini bağlayıp
Seyrine dalmışken geçen zamanın
İşte o an,
Bu yeryüzünün en çıplak coğrafyasında;
Güneşle beraber uyanıyorum.

Varlığından bihaber,
İpek yollarına asfalt sığacağı değmemişken daha
Tahta kaşığımda bulgur, bir yol molasındayım.
Fütun ayranlarına bulaşan yeni yetme bıyıklarım la
Başımı aralıyorum tepemdeki ışıktan
Yavaş yavaş kalkıyor yerinden tan
Deryalar titrerken karşıdan bir gelişin var,
Allahuâlem, acunda yok böyle bir an!

Sen harflerini bile tasavvur edemediğim bir alfabeyken
Cahilliğime ver, okumaya çalışıyorum deli cesaretinden
Varoş kalıyor entarim, yüzünün bercesteliğine...
Ben ki; ahlât ağaçlarına dalmaktan başka,
Mutluluk bilmeyen bir çocukken;
Yabancıyım, 'frenk şekeri' bakışlarına
Tepkisiz kalıyorum...
Köy imamlarından başka uyananın olmadığı bu saatte
Işıklı bir yol, koşar adım yürüyorum
Tanrım ne güzel rüya görüyorum!

Hayal olup geziyorum nahiyeler üstünde
Uzattığın maşrapayı, bade sandığım sersemlikte;
Avare ve eşkâre yürüyorum;
Rüya mısın gerçek mi
Aşık mıyım meşrep mi
Ayırt edemiyorum...

Oysa topal bir seyyahtım mucize bilmeyen
Hanım eli görmedim ki anamdan başka
Zayıflık dedikleri sevdıyla, aka
Kılıç kuanmakla ömür eyledim...
te bu yüzdendir; dik durmutum
Durmutum fakat güzelliğine eğilerek,
Çok yendim velev gözlerine yenilerek;
Avare ve ekare lyorum!
Kurşun musun demir mi
Gök Tanrıdan emir mi
Bilemiyorum...
Ne zaman sıkılsam bu em-i cihanda
Bilmedim senden öte gayrı sahih;
Ne dili kelamlı bir er ne de puslu anda
Uzattığım kara glleri nezaketim sanda
Adını bağıla...

SAY BENİ

Maruf Özülkü

*Hapsoldum gözlerinde, ya tut, ya bırak beni
Ecel meçhul vâdedir yakmasın firak beni*

*Yakın sanırım seni, vakıa uzaktasın
Pervane olsam sana kabul et ulak beni*

*Mevkiin neresidir hangi uç bucaktasın
Ben ki eksik bilirim, bâri say çırak beni*

*Bir nazarına kaldım sandım muallaktasın
Merhamet et ey canan eyleme ihrak beni*

*En güzel şiir sensin hep şeker dudaktasın
Sevda bir buse midir yakar al yanak beni*

*Kıyamet kopsa ne gam daima ayaktasın
Dalgalan gönlüme çek göndere bayrak beni*

*İtrın nesime kokar gül rengi afaktasın
Dalından yere düşmüş say sarı yaprak beni*

*En büyükten büyüksün, hem de en ufaktasın
Aklım yetmiyor gibi, sarsın bir idrak beni*

*Zerre zerre her yana hüsn ile dolmaktasın
Cemalinle zaptedip eylesen tutsak beni*

*Ben nereye kaayım sen ki her afaktasın
Dtm ayak dibine kulun say ancak beni*

*Kendi kendime derim; neden hep bataktasın
İçten bir ümidim var o kurtaracak beni*

MÜNACAT

Rukiye Çoruk

*Ey benim sultanım yüce Allahım
Zalim kervanlara yol etme beni
Gündüz güneşim ol gecemde mahım
Karanlıkta koyup zul etme beni*

*Namert sözünden mert selamı yeğdir
Gönlümü dostunun gönlüne değdir
Başımı yalnızca önünde eğdir
Senden başkasına kul etme beni*

*Ahlakım mahşerde yüzüm ağartsın
Halis amellerle mertebem artsın
Kalp ağırlığımlı karatlar tartsın
Gözlerden düşürüp pul etme beni*

*Yağmur eyle sahralara yağayım
Karanlığı ışığımınla boğayım
Bir saraya güneş gibi doğayım
Sönmüş ocaklara kül etme beni*

*Kılavuz eyle ki yol göstereyim
Suskun bülbüllere neşve vereyim
Şen bir gülistanda ışıkın süreyim
Hazan bahçelere gül etme beni*

Cemre düşsün yaprağım yeşillensin
Yanan kalpler gölgemde serinlensin
Gelen geçen kurt, kuş hep nasiplensin
Meyvesiz ağaca dal etme beni

Seni arzulayıp seni dileyim
Kalp pasını göz yaşımıla sileyim
Sılam olsun yerim yurdum bileyim
Kovansız peteğe bal etme beni

Zengin kıl gönlümü, koyma sefalet
Canım günahıma olsun kefarete
Bir Hak gemisine mürettebat et
Bata çıka giden sal etme beni

Kalbe tevazu ver gönlüme hilim
Ayağım yolundan sapmasın milim
Ömrümce hep Hakkı konuşsun dilim
Küfrün karşısında lal etme beni

Can içinde ruhum tende bedensin
Seven acıyan merhamet edensin
Efendim sahibim vekilim sensin
Kulların eline mal etme beni

Yürüt beni Habibinin izinden
Hatalarla düşmeyeyim gözünden
Halife geldiğim bu yeryüzünden
Tahtımdan indirip hal etme beni

EY ÜMMETİN ÇOCUĞU

Arif Odabaş

*Dirense de yüreğin, savaşın kısılcacına
Çiğliklerin asılı zamanın sarkacına
Mahcubum gözlerimde düğümlenen acına
Ey ümmetin çocuğu, ey çiçeksiz baharım,
Yetim bakışlarına düşen cemre ararım.*

*Bir meçhule sürgünsün, nerde ana sığağın?
Tankların arasında, sapan mı oynucağın?
Kurşun yağmurlarıyla söndü tüten ocağın.
Ey ümmetin çocuğu, ah sızlayan sol yanım,
Çölde barut kokulu körpecik gül fidanım.*

*Umudunu yarına emzirirken gözyaşın;
Ağaracak ufuklar, eğme dik dursun başın.
Yedi katlı semaya yükselir yakarışın.
Ey ümmetin çocuğu, ey çağın solgun yüzü,
Taşımaz vebalini, şu riyakâr yeryüzü.*

*Mazluma siper edip, hilalin gölgesini
Gözetmek şiarımız her İslâm beldesini
Bu yolda rehber bildik Kurân'ın ilkesini
Ey ümmetin çocuğu, ah gülüşü bin cihan,
Sefere gün sayıyor bak evlad-ı fatihan.*

Yirminci asır yok mu, özü yalancı asır!
Masum kanı akıtan cellatlar mı muasır?
Merhametin iklimi, gönlümüze münhasır
Ey ümmetin çocuğu, ey sahipsiz emanet,
Bir olursak kalır mı, yanlarına melanet?

Susturunca tekbirler, kurşunların sesini
Göreceğiz biiznillah küfrün son nefesini
Çatlattı görklü çınar, toprağın kafesini
Ey ümmetin çocuğu, ah nerede felâhın
Nemrutların başını alacak senin ahın

Sanma Hakk vaadini bir lâhza tehir eder
Kanlı gözyaşlarını zalime zehir eder
Bir Fatih kuşandırıp, kıyamda mâhir eder
Ey ümmetin çocuğu, ey benim günahsızım
Gazze'nin ortasında sensin benim kalp sızım

Aydınlığa gebedir dünyayı saran zulmet.
Ödediğin diyetler kurtuluşa alâmet
Kuşkusuz ki zalimin üstünedir kıyamet
Ey ümmetin çocuğu ey deruni vaveylam,
Tan yerini gamzende, ağartsın yüce Mevlâm.

Mevsimler yitik sende, yağmurların kayıptır
Bir gözden bin yaş akar, inan ola ayıptır
Ellerinden tutacak, Selahattin, Eyyüp'tür
Ey ümmetin çocuğu, ah yine suskun diller
Bu son yalancı asrı kuşatsın ebabiller...

DESTİNA / GÖLGEN KADAR OLAMADIM

Mehmet Muhlis Şepik

Görüyor musun, Destina...
sensiz bir adım atamayan gölgen
beni içten içe kahrediyor,
oysa hasretinle kanatmıştım şiirlerimi
kesik kamerin ışığında,
omuzlarım kederine dağ misali
buğulu gözlerin kor olup
bir ömür damlar yüreğime
ben İbrahim değilim, Destina
kıvılcımınla kül olur
savrulurum bilinmedik diyara

Destina,
yanık yüreğimin yorgun papatyası
düş bahçelerinden hayaller çalıp
avucuna bıraktım usanmadan,
ama gölgen hülyaları seninle yaşadı
virane yüreğimde köşkler inşa ettim
bir kelebek umuduyla tutundum hayata
bir damla yaşına dünyaları yaktım
hasretinle vurulurken gecenin koinunda
kahreden yıldızlar dokunur saçlarına

Destina,
dertlerini yıllarıma pay ettim
yokluğında ölümle seni konuştum
susuz çöllerde susuz yüreğim
avuçlarında su taşıdı dudaklarına
benden habersiz günahlarının
tbelerinin aminiydim
acıda ateşim, yanışlarında narımdın

Yerin yedi kat dibine adını haykırırdım
gecelerde Azrail'i kovardım baş ucunda
gözlerime hayalinin sureti düşerdi
nasırlı ellerim zlflerini incitir diye
dokunmaya kıyamazdım,
glgen, yüzsüz bir ocuk
girerdi koynuna her gece
savururdu sabır taşımı, atlatırdı
bilmem Eyüp sayılır mıyım ki, Destina

şimdilerde bir yaradır
sol yanımda sensizlik
mr kısıltmaya asi klheyran gibi
koşuyor zaman ardımızdan,
glgen sürgündür gurbetine,
bu ne amansız acı, söyle
gelip atar yüreğimin son durağına
beni taşıyacak takat kalmadı
yıkılır kalırım senden uzaklarda
ben gğnde yıldız değilim, Destina
kayar düşerim gözlerinden bir anda

*Destina, rüzgarlar okamıyor saçlarımı
arkılar ruhumu öpmekten uzak,
ne mutluluk gelir ne sen
bu nasıl tufandır, Destina
bu hangi yalnızlık, bu hangi felaket
Ben ebabil değilim, uğup gelemem sana*

*Destina,
Ey Ziney'lerin Züleyha'ların kskandıran destanı
söyle, ben sana bu kadar yanarken
karanlığı görüp kaybolan glgen kadar
olamadım mı bu hayatta,
sen söyle Destina, sen söyle...*

BEN BURADAN GEÇİP GİTTİM

Nesligül Çevik

*Belki birçok kez kendimden geçtim
bir maviye bakarken yahut bir ağacın gölgesi altında
bir temsil aralarından seçtiğim
unuttuğum bir yerde ve daimi
üstünde ayak izleri yarısı silik
ve artakalan hiç doğmadı
alışık değil, aykırı.*

*Ucunda ölüm yok ve böylesi değil bilindik
iki yarımın arasında kalmış fazlaca eksik
demek ki yitik olanın üstünde tam
budur haller içinde en son halim
altında birbirinden farklı bir ben varım
çünkü hepsini bu varlıkta tanıdım.*

*Belki birçok kez kendimden geçtim
bir uçurumun eşiğinde, kollarım iki yana açık
ona gönlünü açarak kucaklayan fezaya karşı
o sırada gözümün önünden geçiyor uzun şerit
kadınlar var içinde canla ve biraz da başla çırpınan
kulaklarımda çınlıyor çoğunun haykırışı
göz göze geldiğimde mahzun yüzleri
boynuna düşmüş o dik başları
çizgilerinde keskinlik var, yaşanmışlığın izleri
yeni değil, küf tutmuş bakışları.*

*Kafamı çeviriyorum, döndüğüm yönde birileri
kaskatı kep başında güneşi selamlıyorlar
sabahın ilk ışıkları ve ellerinde torbalar
bir işin ucundan tutmuş gibi adamlar
dünya böyle işler ve bazısı korkak
tarihte isimleri geçiyor, köleler
benim çağımda adı bir başka
değişmiş tüm tanımlar
ancak aynı adımlar.*

*Belki birçok kez kendimden geçtim
bitirmişim bir bardağı yudum yudum
içi boş kavanoz dibinde
yansıyor dışardan gelen ışıkla
baktığımı kendi yüzüm
insanı anımsatıyor yüzüne vurduğum
üstündeki tüm suç, yanlışlığı ve yalanlarını
altını çizer gibi bir kitabın
gözleri kan kırmızı, belli etmiş kendini
oysa ki diğer tüm satırlar ipten dizili
bunun üstünden geçmiş kalın uçlu bir kalem
çizmediği cümleler pak
karalanıyorsa anlaşılacak istenen
seninle ediyor iki kelam.*

Belki birçok kez kendimden geçtim
tadı mayho eden toprakta
kanımın kaynadığı birilerine ilitim
yüzlercesi sadece birini anlattı bana
ğrendim, bildim ve kr gözle baktım
anlattım sonra bu ele o elden
arkamdan konuulanları da iitim
hepsi adına kendimden utandım
ve kendim adına hepsinden
hiçbirini tanımadan gittim
belli ki gittiğim yolun sonu memleketim
ben kendimden geçip en çok yolu sevdim.

GÜVERCİNLER GELMEDİ

Hakan Çevik

O kara çocukların hepsi gökyüzüne bakakaldı ve bekledi

*Teknelerde elmalar dövüldü
Pekmez tencereleri kaynatıldı
Gök çürümüüş nar rengine döndü
Fırtınalar karayele esti
boran kapı pencere kapattırdı
kar geldi
elektrikler gitti belediye geldi
Güvercinler gelmedi*

*Naylondan kızakla karda kaydı çocuklar
Ayak tabanlarına kadar üşüdüler
Soba üstünde çorap kurudu
Hem hasta oldular hem büyüdüler
Büyüdüler annelerine yalan söyleyecek kadar
Kışlık menemenler çıktı
yumurta tavuktan taze geldi
Güvercinler gelmedi*

*Ardından bahar geldi sini tepsi kuruldu
Koca karılar ve onlardan daha küçükleri
Yufka pişirdiler gün boyu
Sopalarla ağaçlar dövüldü
Yere düştü meyveler
Reçel de kaynatıldı
Suyu fazla geldi
Güvercinler gelmedi*

Kazma toprağa vuruldu
Ta dibinden su geldi
Büyüdü fındık mısır
Haneye bereket getirdi
Harmana fındık serildi
Parasına balkon genişledi
uval yırtıldı ama yama yapıldı
İstanbulu gurbete döndü
Geri geldi hiç gitmeyecek olanlar
Güvercinler gelmedi

Herkesin gözü bir sinemaya
Bir kitaba takıldı
Fatma Ana'nın beiğini aldılar
Aytmatov'un bozkırını
Bende bir Şey yok
Herkesin geldi her Şeyi
Güvercinler gelmedi

İndirdim baımı gökten
O kara çocuklar da indirdi
Ak dt kara geldi
Güvercinler gelmedi

GAZEL (İNCİTİR)

Hürol Yücel

*Cânândan pervâmız yok, bizleri cân incitir
Yâresi tende güldür, izleri cân incitir.*

*Zarifçe sussan ey dost, bin tepeden duyulur
Âşinâdır bu sükût, sözleri cân incitir.*

*Pazara düştü sevda, satan mahcûp alan yok
Bezirgân çok istese, azları cân incitir.*

*Sûretleri el oldu, asılları yadigâr
Özleri makbûl iken, yüzleri cân incitir.*

*Leyla derinde bir çöl, geçmeye Mecnûn gerek
Azâdi kuma teşne, tuzları cân incitir.*

TÜRKİYE’NİN YÜZYILI

Ali Kemal Mutlu

*Duysun gelen bu sesin yankısını asırlar
Al bayrağın altında zafer bizim, şan bizim!
Korkuları ürktür mayamızdaki sırlar
Esaretleri yırtan nefer bizim, can bizim!*

*Geçti artık talihin ardındaki güz yılı,
Yazılıyor göklere Türkiye’nin yüzyılı!*

*Ufkumuza vurunca cumhuriyet utkumuz
Dalgalandı devlet-i ebet müddet tutkumuz.
İşgalleri kuşatan “bağımsızlık” nutkumuz,
Sürecek nesillerce; sefer bizim, kan bizim!*

*Geçti artık talihin ardındaki güz yılı,
Doğuyor öbeklere Türkiye’nin yüzyılı!*

*Uçar şimdi şafakta güneş kanatlı kuşlar
Eriyor gözlerinde dik bakışlı yokuşlar
Kızıllema’ya doğru açıldıkça aguşlar
Bekleneni çağıran fener bizim, tan bizim!*

*Geçti artık talihin ardındaki güz yılı,
Konuyor yüreklere Türkiye’nin yüzyılı!*

*Gayrı bilinsin; devir, Türk'ün belindeki kın
Zulme kılıç çekmeye zaman bir hayli yakın
Yıkılacak bu düzen, niyetler akın akın!..
Dağları eritecek fer bizim, iman bizim!*

*Geçti artık talihin ardındaki güz yılı,
Doluyor ereklere Türkiye'nin yüzyılı!*

*İlelebet, şaşmadan Atatürk'ün izinde
Üç kıtada gül açan gönüllerin gizinde
Yüzecek sonsuza dek özgürlük denizinde,
Adı "vatan" gemimiz; yer bizim, liman bizim!*

*Geçti artık talihin ardındaki güz yılı,
Çekiliyor cönklere Türkiye'nin yüzyılı!*

*Bazı kartal, bazı kurt, bazı bülbül sesinde
Adaleti taşıdık güven elbisesinde
Zalimin ensesinde, mazlumun busesinde
Belirdikçe çoğalan er bizim, ferman bizim!*

*Geçti artık talihin ardındaki güz yılı,
Kuruluyor erklere Türkiye'nin yüzyılı!*

*Biz ki fethin alnından öptüğü görklü millet
Müjdelerle büyümüş, tarihi köklü millet
Düşecek gödemizden bu kan emici illet
Alnımızda görünen ter bizim, meydan bizim!*

*Geçti artık talihin ardındaki güz yılı,
"Geldim!" diyor Türklere, Türkiye'nin yüzyılı!*

AYNALARIN GRDG

Alpaslan Kahraman

Yağmur yağdııkça boşalıyor barajlar.
Kar yağdııkça ısınıyor kre.
Faili meçhul hayaller diyarında,
Rüzgar son umutları süpürüyor.
Dalğaların sırtında bir vapur düdüğü,
Biteviye hatıralar taşıyor,
Yaşadığımız zamanlardan.
Balıkları boşuyor deniz.
Bulutları kovuyor dağlar.
Nicedir tersine akıyoruz.
Çryor suretimiz aynalarda.

Yedikçe acıkıyor insanlar.
Kaynadıkça çığleşiyor süt.
Ruhunu kaybetmiş bedenler diyarında,
Ölüler dirilerin üzerinde yürüyor.
Tabutların altında bir kefen düğümü,
Duyulmayan naralar taşıyor,
Yaşayamadığımız zamanlardan.
Ağaçları yutuyor gölge.
Kuşları avlıyor gökler.
Nicedir çaresiz bakıyoruz.
Susuyor vicdanımız aynalarda.

İnsan arttıkça insanlık azalıyor.
Mabetler büyüdükçe küçülüyor iman.
Pas tutmuş gönüller diyarında,
Şiirler aşkın defterini dürüyor.
Çan kulesiyle minarenin düğünü,
Tanımadığımız mısralar taşıyor,
Yaşamak sandığımız zamanlardan.
Taşları ısıtıyor karınca.
Gülleri kırıyor arılar.
Nicedir pürneşe şakıyoruz.
Ağlıyor ruhumuz aynalarda.

Kalem yazdıkça çoğalıyor cehalet.
Ve okudukça siliniyor mana.
Kanatsız kuşların kafesler diyarında,
Göğün sürfünü yarasalar sürüyor.
Bir yerlerde cennetin iz düşümü,
Siyah nurdan çıralar taşıyor,
Yaşamadığımız zamanlardan.
Baharı görmüyor mevsim.
Yılları gömüyor yıllar.
Nicedir mum kadar yakıyoruz,
Sönüyor aşkımız aynalarda.

GÜL VE ŞİİR KARDEŞLİĞİ

Mustafa Işık

*Dilime persenk kelimelerim var
kimsenin uğramadığı hanların
taş duvarlarına kardeş hüznülerim*

*Zaman çeşmesinin paslı suyundan
damlayan akrep gibi yalınayak
gülüşün hazzındadır yalnızlığım,
senin bahtının karasına düştüm*

*Gün göçüp giderken buradan
dizi kırık at gibi تنها kaldım*

*Senden ayıran ayrılığın ortasına
cürüm taşırdı sığındığım avuçlar
delinmiş sal ile Hızır'a yoldaştım*

*Gece ilan etsin gül kardeşliğini
göçe hazırlasın yüklerini kavimler
Nuh Nebi gemisine taşısın çiftleri
Babil bahçeleri göğe yol ulasın*

*Masalımıza kahraman sensin
İbrahim parmağı baltanın ucunda,
avuçlayalım Ziyad'dan artan küllü
al karaya inat sükuneti kuşanarak
umudun ayak izleri dolaşır sokağı*

Senden gayrısına ağladıysam,
gözyaşım ebadilden, üstüme yağsın,
gözlerin köylü kızları halısına motif
lâl melal dudağa nakıştir kelamın

Hira'dan İnen kederinden içelim
yol bulup giyelim Uhud gömleğini
Kerkük Kalesi'nden turnalara ses,
sahibinin en güzel nişanesidir aşk

Süveyla, gel aşka da âşık olalım

Aldanma hazanın kavruk yüzüne
düşen yaprağın damarında bahar
bir başına yüreklerimiz ağlaşır
Erciyes'in başı kadar efkârli başım

Leylini dizinde unuttum uykuyu
kızıl yüreğim dibidir uçurumun

Kalbim gülle Hüseyin'in kalbinde,
damla su olup duruldum, su/ç/suz
çağların sedası Kerbela çölünde
Hallaç'ın teptiği arzın zerresinde

Gülüşlerin yağmurdu bulutsuz göğe
acılar deryası zamanın kör celladı
biçtiler yaralı ceylan bakışı gülüşü

Eski zaman tapınağında toplayıp
yoluna çamurdan heykeller diktim

Çözülme, esasın un ufak oluşuna
dizilisin gassaller cürmü yummmaya
derin sarnıçların apak suyunda bile
senden gayrı ben yoktur, Sveyla

Taşla dolduralım bağırgan kuyuları
kara gözlerin ağaran saçına ayna
bir diyar neden bunca kanlıdır,
bu coğrafya neden bunca kederli,
saatler değirmen/oturup ağlaşalım

Telaşımı bırakmaya yeminim var
bir varmış hiç yokmuşla başlayan
eski zaman meselleri muamma

Ay, on bir yıldızla kurulsun göğe
sessizliği dinle, ben/se(s)n/sizliği

l kalbindeki serinliğe kandı kalbim
yağmurlar güzelinden kalbime yağdı
kalbim kalbinin kapısız sunağıydı.

YOKLUĞUN RESMİ

Yaşar Adıyaman

*Kaç gece
yalnızlığa vuruldu dilim
üstüme yıkıldı duvarlar
buğulu camlar arkasında
karanlığa açtım gözlerimi
bir "ah" çektim Keşiş'in ihanetine
yorgunluğa düştü ellerim
kül oldum yokluğun resmine
Kerem değildim
Aslı değildin
düştü, peşin ardına
su oldun, ateş oldum bahtına
yokluğunu aradım...*

*Revan oldum yollara
uykusunu çaldım kelebeklerin
gözlerimi bıraktım mezar taşlarına,
gözlerimi bıraktım
geceye vurgun niyetlere,
bir ömür diledim ararken seni
serap oldum çöllere
Mecnun değildim
Leyla değildin
yokluğunu aradım
hiç bilmediğim ülkelerin başkentlerinden...*

Kum tepelerine takıldı aklım piramitlerini taşıdım Mısıra
Yusuf değildim
Züleyha değildin
zindanlara vuruldu niyetlerim
kaç kilit ardına takıldı kalbim
sonra dağları deldim
aktım seller sular obalarına
su oldum duruldum
ateş oldum yaktım kendimi
Ferhat değildim
Şirin değildin
alnımı dayadığım dağlardan
güneşi karanlığa batırırken yokluğunu aradım.

Yedi karanfil gibi
kimsesizler yurduna yükseldim
yaşamaya nefes, sürgünlere ses
dillere destan oldum
çaresizliği yendim ölüme yenildim kapıları kırdım, aşkın şarabını içtim.
mechule yolcu oldum yalnız kaldım
dur durak bilmedi gönlüm
Tahir değildim
Zühre değildin
ölüme ferman kalem kırdım
benliğinde kaybolurken
yokluğunu aradım...

Bahar çiçeklerini toplamak için
zemheriye ağıt yaktım
gelincik tarlalarına sığındım
teselli ararken
kılık değiştirerek geldim bağına
Kayseri toprağına ayak bastım
arif oldum, alim oldum
duvarlara sazımı astım
Gesi bağlarına vardım
yokluğunu aradım

Yoluna serdim cmlelerimden
cümle alemi
sazıma türküler ismarladım
her şair gibi yandı kalbim
lkelere bıraktım ülkelere
mülteci oldum kalbine
Emrah değildim
Selbihan değildin
gurbet ömrüm boyunca
yokluğunu aradım

KİMDİRO PENCERESİ

Kalender Durukan

"Loos(Adolf) bir gün bana şöyle dedi: Kültürlü bir adam pencereden dışarı bakmaz, penceresi buzlu camdır; yalnızca

ışığın içeri girmesi için vardır, bakışın dışarı çıkması için değil."

Le Corbusier

Yalnızca ışığın içeri girebildiği değil, bakışın da dışarı çıkabildiği bol çiçekli ve güneşli pencereleriniz olması dileğiyle.

Pencereyi aralıyorum sakın
ilkyaz sabahları hâlâ serin
yüzümü uzatıyorum yağmura
sevmeği hatırlatan sesler bunlar
toprağın kokusunu özliyorum

Pencere pervazında bir güvercin
kabarmış tüyleri ve kanatları
bölünmüş tedirgin uykuları
gözleri açık izliyor dünyayı
delice yaşamayı özliyorum

Ürperiyor rüzgardan bakışları
uçmaya hazır bekliyor gövdesi
dokunsan boşanacak gözyaşları
söyle kuş kimler kırdı böyle seni
dağların kokusunu özliyorum

Kırlarda bir yulku atı şahlanıyor
kulaklarımda kişneme sesleri
toy bir at vuruluyor dağlarda
yola revan oluyor bir yenisi
uzaklarda yanık türkü söylüyor
toprağı belleyen heveskâr köylü

Merdiven başlarında gün gün çiçekler
patika yollarında gelincikler
bayramlık û seyranlık kıyafetler
eğleşiyor harmanlarda çocuklar
ah o saf sevinçleri özlüyorum

Bir kök çiçek topluyorlar anneler
ıslak mendil içlerinde taşıyorlar
koparılmış kırılmış dalları
çoğaltıyorlar solmamış sevgileri
sümbül çiçeklerini özlüyorum

Eriyor dağların karı suyu eriyor
kar altında kardelenler açıyor
ağıtlar yakıyor ölülerine
geride kalan kanaatkâr kuşlar
kanat çırpan maviyi özlüyorum

Bahara duruyor yalnız bir ağaç
uzaktan uluyor bir köpek aç
oğlaklar doğuruyor keçiler
güneşi çoğaltıyorlar beraber
umutlu günleri özlüyorum

Çocuklar bıraktı sokağa inmeyi
zambaklar uyandı oyunlar değişti
yemekler yemek saatleri değişti
ağaçlar yapraklar dallar unutuldu
baharat kokan evleri zliyorum

Ağzıyla yokluyor haris kedi
asfaltta ezilen güvercini
kimse görmüyor kimse durmuyor
su durmuyor ta kaya durmuyor
tembel hayvanları zliyorum

Kimse dert etmiyor bunu kendine
italar gibi kouyor şehirde
u arılar pazarlar içinde
kimdiro penceresi n çiçeği
kavuma ufukları zliyorum

Kimdiro penceresi n çiçeği
kimdiro kimdiro kimdiro kimdiro
yaşamın ayak sesleridiro

DEDİM DEDİ

Rabia Barış

*Dedim bir nağme sal yaylanın kızı,
Dedi sözden öte seni bekledim.
Dedim yâr hasretin içimde sızı,
Dedi her günüme bir gün ekledim.*

*Dedim gül yaylanın güneşi ak ak,
Dedi inci dizer yaylada güneş.
Dedim gül yayladan aşka ışık yak,
Dedi gül yaylada sevdadır ateş.*

*Dedim bu yaylanın güzeli misin?
Dedi yaylaların güzeli aydır.
Dedim buralarda ezeli misin?
Dedi gözüme deniz, kaşlarım yaydır.*

*Dedim gül yaylada keklük öter mi?
Dedi keklük öter, turnalar seker.
Dedim bu sevdaya ömür yeter mi?
Dedi aşık olan canda dem çeker.*

*Dedim şu dağların ceylanı mısın?
Dedi ahu bakış gözümdür benim.
Dedim sende bana sevdalı mısın?
Dedi kara sevda özümdür benim.*

*Dedim gl yayladan uzat elini,
Dedi gl yaylanın gizlidir gl.
Dedim altın kemer sarsın belini,
Dedi gl yaylanın sevgidir dili.*

*Dedim gizli yoldan gelsen pınara,
Dedi Pınarbaşı belgzar ister,
Dedim belgzarı astım ınara,
Dedi dolunayda sevdanı göster.*

ANADOLU TOPRAĞINA

Batuhan Dursun

Mef'ûlü / Mefâilü / Mefâilü / Feülün

*Yurdum, seni sevmek ne mukaddes bir ibâdet!
Al tâcını sultan gibi gel ruhumu fethet!
Sevmek seni, rûzgârına sevgiyle dokunmak.
Tek bir karışın uğruna tüm ömrümü sunmak.
Dağ, taş, tepe gezsem; ovalardan sana baksam.
Doymam Kızılırmak'ta su olsam, sana aksam.*

*Rûzgârına kat gövdemi dağdan dağa fırlat!
Dağdan dağa gezdir beni tüm ruhuma can kat!
Sarsan beni toprak, kefenim kapkara geçse,
Sarsan da bu hicran denen onmaz yara geçse!
Toprak, saramazsın beni kalbim kanadıkça,
Sinemdeki hicran yükü dinmez yaşadıkça!*

*Dünyâda inan yok bu hazin hasrete çâre.
Senden nefes almış Hacı Bektaş, Yunus Emre.
Yurt oldu yerin Hazreti İbrâhim'e, Nûh'a.
Ölsem de Nebîler gibi ersem bu felâha.
Kuşlar gibi göçsem, Karac'oğlanlara varsam.
Toprak, senin altındaki yeksanlara varsam!*

Üstündeki her manzara bir başka seherdir,
Geçmişteki her hâtıradan kalmış eserdir.
Ey geçmişimin şâhidi tüm hâtıralarla,
Mâzîyi hatırlat bana hoş manzaralarla!
Gelmiştik o atlarla, kılıç ezgileriyle.
Hâlâ duyulur milletimin yengileriyle!

Yalnız senin uğrunda dökülmüş nice kanlar,
Yalnız senin uğrunda verilmiş nice canlar!
Üstünde hep al sancağımın dalgası sürsün,
Al sancağımın dalgası sürdükçe de hürsün!
Kutsalsın, azizsin, yücesin sen nice canla.
Özgür kalacaksın yüce bayraktaki kanla!

Hakkındır övün, kendini cennetle kıyasla!
Şiirimdeki mısraları tut sîneme yasla!
Üstünde yıkık bir yuva bin köşke bedeldir.
Gül, lâle, karanfil senin üstünde güzeldir.
Bir gün beni sarsan, sana hasretle sarılsam,
Üstünde açan bir meşe bir çam da ben olsam.

Ruhum senin üstünde açan çam gibi erse,
Ruhum sana bağlansa da kök salsa, yeşerse!
Güz vakti dökülmüş sarı yaprak gibi düşsem,
Gölgem gibi yerlerle bir olsam da ilişsem.
Doymam sana doymam; yine özlem, yine özlem.
Kalbimde kan aktıkça da dinmez ki bu mâtem.

*Dünyâda, kanatsız kelebekler gibi kaldım.
Hiç doğmayacak bir günü bekler gibi kaldım.
Bir dem gibi geçsin geceler, hızlıca aysın,
Akrep bir an evvel bana tüm zehrini yaysın.
Yaklaşsın ölüm, yaz gibi geçsin bu vakitler!
Feryâdımı duysun, kucak açsın bana makber!*

*Dört ufkuma sonsuzca yayıl, kendine hapset,
Kurtar bu onulmaz yaradan, arzumu bahşet!
Vuslat gibi gelsin ecelim, sîneme sinsin.
Gelsin de adım böylece toprakla bilinsin.
Ardım sıra densin ki: "Gidip yâre kavuştı."
Densin ki: "Nihâyet kara toprakla buluştı..."*

ELLERİ HÜZÜN KOKAN ÇOCUKLAR

Yüksel Akyüz

Önümüzden akıp giden suydü zaman
Gözyaşlarımız kuyuya düşen çığlıktı duymadınız
Umutlarımızdı acıların koynundan henüz koparılan
Uzakların gölgesinde silinirdi yalnız akşamlarımız

Sonsuzluğa koşardı pembe renkli bulutlarımız...
Karanlık sokaklarda üzgün ve tedirgin
Ay düşerken bağlara seher vakti hep dalgın
Yanık dağ türküleri geçerdi aklımızdan
Ak bacalara konan alaca kuşlar gibi gezgin
Bozkırlara bırakılan atları düşünürdük

Taze toprağından koparılan papatyalardık...
Ve oyuncakları ansızın kucağından alınan
Saçlarımızda hiç kurumayan yağmur ıslaklığıyla
Küçük odaların soğuk duvarlarıyla uyurduk

Bakın işte yine daraldı yüreğimiz
Söyleyin çizmesin yüzümüzü kaderin dikenli teli
Gecikmiş trenlerin son yolcusuyduk biz
Anılarda kaldı eski evlerin gül bahçeleri...
Sevemedik yalnız oyunlarını...
Yine düşlerine dönen
Elleri hüznün kokan çocuklardık biz

BAHARDAN KAVİ

Arif Bilgin

Dönmesen sırtını
Yeniden eserdi de rüzgârımız
Aşkın ve savaşın bittiği kentlere
Leyla ile Mecnun olurduk

Çaresiz kalmanın intiharını yaşamak
Şarkılardan düşmemişti yüreğimize

‘Gök kırmızı bir gül gibi yarılmadan’
Sığınaklar açığa vurmaktan kendini
Rabb’im
“Yazık sana yine yazık,
Sonra yazık sana yine yazık” demeden
Gelmeden o kulakları yırtan haykırış
Güneş erimeden
Gelişi gibi leyleklerin yuvasına
Dönsen ve soyunsan böyle yavaş ölümlerden

Leyla bir kutlu mühürdür zamana lakin
Biz kendimize Mecnun olmuşuz

Ve altın kadehte şaraba katılmış
Bir omuz çöküntüsü daha, bir omuz...

Dönmesen sırtını
Tutar da akkorundan güneşi
Bahardan kavi
Gurbette hüznü coşmuş iklimlerin
Belki son muhaciri olurduk.

ALFALFA

Kübra Nur Özaydın

*Konuşmayalım alfalfa
Serseri yağmurların bahar diye fısıldayışından
Ağaçların dallarıyla, yapraklarıyla seni sarmalayışından
Bahsetme göğün mavisinden, toprağın kokusundan
Denizin inadına yaşamak diye haykırarak
Kıyılarıma vuran dalgalarından
Baharın çiçeklerimi raksa davet eden rüzgarından*

*Hem bak unuttum ben çoktan
Sabahın şafağında göğün karanlığının
önce nasıl kızıla çaldığını,
Sonra mordan
maviye nasıl usul usul yol aldığını
Yol kenarındaki bahçelerden
ayaklarımın ucuna mor katan leylak kokularını
Denizin yumuşak dansıyla mühürlediği kıyıları
Eteklerimden kumlara dökülen
Eteklerimdeki musikisi kendinden deniz kabuklarını
Kuşların yolun sonundaki ağacı mesken tuttuğunu
Sonra iğde ağacının duvardan yola sarkan dallarını
Unuttum mesela
O iğdelerin misk kokulu tadını*

Gerekirse bir çırpıda
Tek tek yolarım da anka kuşunun kanatlarını
Bilirsin alfalfa
Severim ben yaldızlı hayaller kurmasını
Hem sebepsiz gülmeyi
Karşılıksız sevmeyi
Paldır küldür yokuşlardan inmeyi
Düz bir yolda zikzaklar çizerek yürümeyi
Aklını kaybetmiş gibi, kendinden geçmiş gibi
Tuhaf bir sarhoşlukla, kulaklarımda bir uğultu
Hiç düşünmeden kararlar vermeyi

Anımsıyor musun alfalfa,
Nelerin beni mutlu ettiğini
Mesela günü olmayan sürprizleri
Mesela davetsiz misafirleri
Sonra sırtımı koltuğa dayayıp saatlerce tavanı seyretmeyi
Zihnim o diyardan o diyara
Bekleyeni olmayan bir seyyah gibi
Dilerse ben bir kuyunun dibinde, bedbaht, sefil
Dilerse İspanya'da bir sahil kasabasında,
Gökyüzü gözlerimdeki ışıltıya kefil
Todo lo que puede ser imaginado es real

Ne kadar oldu sahi pusulasız gezmeyeli
Oysa gözlerimi kapatsam yetermiş gibi
Sanki okyanusta yönünü kaybetmiş bir gemi
Bir bakmışsın gondoldayım,
İşte Venedik, işte sokakları nehir olan şehir
Bir bakmışsın elit bir Fransız pastanesinde
Tabağımda kruvasan, yanında bir kahve
Ve işte damarlarımda tatlı bir zehir
La paix commence avec un sourire

Ardından bir kalabalık...Mahşeri kebir
Adımı soruyorlar, susuyorum, kim bilir?
Belki bedbaht bir avareyim, yaşıyorum kurşuni bir bulutta
Cebimdeki ismimi değişmişim iki mısra şiirle
Adı olmayan bir gezginim şimdi, evim kainatın sonunda

Bilirim unutursun bu anlattıklarımı zamanla
Sen tebessümü kendinden şiirler yaz bana alfalfa
Güneşi aya düşman edecek fotoğraflar yolla
Dört yaprağının her birinden bir kelebek canlansın
Baharda yeşil önce senden şahlansın
O çimvari kanatlarından bir yıldız düşsün de rüyama
Sen hep yeşili yaprağından ormanlar çiz bana alfalfa

HAYATIN RENKLİ DANSINDA ZAMANIN İÇİNDEKİ SUALLER

İnci Okumuş

*Kelimeler susar, hisler konuşur
hangi dize imdada yetişir gülüm?
nerede durur fırtına
bir yaprak düşerken yere
ağaçların kalbi vurur
ayakta kalır bir orman
bir inciye ay uzakta
aşkın parlayan gözleri olur
kaderi yazan yazgı
nasıl silinir gülüm?*

*Zaman akar, anılar bekler
çalkanır bir kadife deniz
kum tanesi kendini nerede bırakır gülüm?
bir tınıyken kulakta
hangi nota kaybolur
koca bir ırmak
gözlerde kurutulur
kuşatır dört bir yanı
gözyaşında unutulmuş
hatırlatan şarkı nasıl unutulur gülüm?*

*Rüzgârlar eser, dağlar iç çeker
umut nerede kaybedilir gülüm?
hangi yara kapanır hemen
hangi acı gelip geçer
hüzün dolu sayfalar
damlalarca mürekkep içer
kalbimizi kıran keder
nasıl affedilir gülüm?*

Ressam yorulur, paletler kırılır
renkler hangi tuvale sığar gülüm?
resimler tozlanır
tuşeler darılır
gökkuşağı nerede boyanır gülüm?
biricik ömrümüze
nasıl bölünür sonsuz
sabahı çağıran güneş
neyle uyanır gülüm?

Gök fısıldar, yıldızlar titrer
bir düş iken uykuda
bir gerçek nasıl uyanır gülüm?
aşk kendini bağışlar
kalplerimiz taşar
dünya yedi renkli
rüyalar yaşar
kalbi tutuşturan ateş
nerede serinler gülüm?

Gözler susar, yağmurlar düşer
bir tohum iken yerde
mevsimini bekler çiçek
topraklar kiminle konuşur gülüm?
ayrılıklar aşkla yarışır
gökyüzünü yutar mavi
gelip yalnızlığa karışır
küller ateşlerle nasıl barışır gülüm?
umudun en güzel yolu
iyiliklerle dolu
ömrü çalıp giden zaman
nereye kaçar gülüm?

Talar uyur, nilüferler uyanır
geceyi güne eviren ışık ne ile yıkanır gülüm?
bir kıvılcım iken karanlıktadır
azade doğar güneş
yıldız kervanları rzgrlı
zlflere e
dolunay hangi melodiyle dans eder gülüm?
aklar nerede buluşur
bir hatırayken yalnız
bir arkı kimsesiz
nerede alınır gülüm?

Tomurcuklar kokar, sular süslenir
bahçeler bize niçin nazlanır gülüm?
esinti serinletir
fırtına kkretir
dudakları açan bir anahtar farkı
nerede döner zamanın arkı
trklere karışan hüzün
hangi gzyaının harcı
kelimeler nerede düğümlenir gülüm?

ARAF

Celalettin Kurt

*Bir değirmen çıkırığı, döndükçe döner başım
Şu dünyada bi / karar, araftayım, zordayım
Pervaneyim dönerim, bir kendime dönemem
Aşkın gönül derdinde, alev alev kordayım*

*Oysa dönsem kendime, bulurum adresimi
Hançereme bağlarım, yitirdiğim sesimi
Soluk alır veririm, toplarım nefesimi
Ben kendimi ararım, bulamam ki nerdeyim*

*Ne hayâller kurardım, mor ufkumda yıldızlar
Göğe çadır kurardım, ellerimde yıldızlar
Hayâllerim vurdular, kanar, yüreğim sızlar
Eşkâli mücerretim, sanki düştüm yardayım*

*Bulutları örterdim, yorgan diye üstüme
Doldururdum suları, bulutlardan destime
Söyleşirdim geceyle, aşk gelmezdi kastıma
Dertlerimdi dermanım, zarardayım kârdayım*

*Bir sevdanın peşinden, yıllar yılı yürüdüm
Yollarına düşüp de nice ayak sürüdüm
Her hüznüne katlandım, derdin başa bürüdüm
Hâlâ sevda künhünde, başladığım yerdeyim*

Benden kaçır o sevda, geçer yabancı ellere
Hem düşürür kendini, hem de beni dillere
Gül remzini unuttur, yazık eder güllere
Utandırım bu hâle, içim ağlar dardayım

Yanarım alaz alaz, dumanım göğre çıkar
Bazen nefsin şerrine, kînim, nefretim akar
Çıkamam ki araftan, yolum boşluğa bakar
Gülüm yanar benimle, kokusunda hardayım

Akitleşir bir zaman, kavli kavle çatar dım
Yedi veren güllerden, bahar bahçe tutardım
Maveranın büyüülü, rüyasına yatar dım
Düşüm çıktı düşümden, bir rotasız turdayım

Aşkım vardı aşk içre, şimdilerde niçin yok
Hedefine varmadan, kaçır yana eğri ok
Yengilerim çoğaldı, tasa gamlar bende çok
Nalanlıyım feryatlı, ünlenirim zardayım

Bir gurbettir bu dünya, başı sonu nerededir
İnsanlığa öz vatan, uzaklarda yerdedir
Aydınlığın muştusu, karanlığa perdedir
El ver Râbb'im kuluna, el verirsen ordayım

GEMİSİ OLMAYAN YOLCU

Muhammet Ali Özdoğan

*Ben gemisi olmayan yolcu
sen bir gemi yolcusu olmayan
sen sudan yaratılmış ben yaprak hışırtılarından
bir üveyik sesiyle ölçüyorum limana kalan mesafemi
biraz katran katarak biraz da mavi çalarak
fırlayacaktım bir ressamın tablosundan inan
bana çok uzak olmasaydı liman*

*Oldu olan boş ver sen de amaan
bak şehrin bütün yalnızlığını
alıp götürüyor turnalar
ince ince iplik iplik
gemilerin güvertesindeki korkudan
dağları çıldırtan bir kahkaha yükseliyor sonra
sonra bir merakla geçiyorum anahtar deliklerinden
bir yorgan diye üzerime örttüğüm kapılardan
karaya çıkan balık
denize ulaşamayacak kadar unutkan mı*

*Yüzümün karanlığından sızan kan
çalkantılı bir denizi dolduruyor
sen yolcusu olmayan gemi
kandırmak imkansız acıkan bir denizi
karanlıktan korkan bir kadınla
kanatlanmak kolay değil bir savaştan*

Yavaş yavaş doğruluyor çiçekler
patikalarda papatya cenazeleri
savaş nereye evrilecek belli değil

Karanfiller kan kokusuyla mı büyüyecek
belli değil yokuşa akan bir derenin
denize ulaşmasının maliyeti
alışkanlıkların ve yakandaki usturmaça
kurtarır mı bizi hırsın tanrısından
bize kalkan olur mu belli değil

Göğsümüz tıkanmış halbuki
yanımda yüzme bilmeyen bir kadın
katlanmış mektup gibi açılmamış
paketlenmiş sevinçler yarınlar ertesi günler
hıncahınc doluyor küçücük bir lombozdan içeri
bir yığın yağmur ve savaşta aldığımız yaralar
arkanda bıraktığın dümen suyu
bir kravat gibi yakalıyor boynumdan

Gemisi olmayan yolcu nereye giderse
oraya varır anlam yüklü bir gemi
bir yangın gibi uzadıkça uzayan saçlarına
peşinden sürüklenirken bir kızılık
şafaktan akşama düşen elmayı ikiye bölelim mi

EKSİLİRDİM

Merref Aydoğdu

*Bir akam st
Gne batmakta kararsız
İnsanlar telasız
Sen telasız bir insan oluyorsun
Ve eğilip pyorsun alnından ocuğun
Anımsamak ne mümkün
Büsbütün unutuyorsun
Ama unutmak iyidir
Unutmak mora alan bir mavinin uçuk pembe hayalleri
Unutmak ki
Sağ işaret parmağımdaki kahverengi lekeyi
Bir, iki, 
İ ekileri...*

Henüz düşünmek istemiyorum
Sevmek kaç yaşındadır şimdi
Hanımeli kokardı sokaklar Mayıs geceleri
Ben bilmem sevmeyi, sevilmeyi
Şarkılar söyledim bağıra bağıra
Bir gün batımı sarhoşluğunda
Koşardım rüzgar saçlarımı okşardı
Düşerdim acırdı dizlerim kanardı
Annem yaralarımı sarardı
Ay dede evin nerede?
Sağım solum, önüm arkam sobe
Saklanmayan ebe
Saklandım
Saklanmak ne kolaydı
Zaman çabuk geçerdi
Sokaklar hanımeli kokardı

Zaman zaman eksilirdim kendimden
Eksilsem eksilsem ne kalır benden
Ne kalır senden, bizden
Boş ver dedim içimden
İçim içime sığmazdı
Boş verirdim
Eksilirdim kendimden
Sokaklar hanımeli kokardı.

DAĞ YOLU

Buket Gayuk

Ben bu yol da bir iyilik yaptım
Sonra bana gökyüzü gibi maviyi
Berraklık gibi denizi
Gne kadar yalnızlığı
Yağmur gibi bereketi
Rüzgar gibi ferahlığı verdi.

Dağın tepesine çıksaydım
Tanrı, gülümser idi bana
Dağı yüceltir idi
imler kadar incelikli dnrd
itleri saran yaban gller gibi.

Akam güneşi, sabah zindeliği
Bir açığın gz pınarından akan damlacık gibi yüce
Yılanların c gibi hırslı
Rüyaları kadar karmaşık
Gerçekten te, hayal ile kopukluk.

Beni bağıla sevdiğim
Sana minnet etmiyorum
Glgen g verir ama ışığın snk

Dağı sevdim, ruhunu
Yürüdüğüm yol gerçek
Zaman doğru
Sözlerin yalan
Gözlerim soğumu
Şimdi kum saatine gülümsüyorum...

ERİMİŞ ZAMANLAR GÖLÜ

Muhammed Akın

Ne kaldı saatlerden geriye
Bir çizik akrep ve bir tas su
Bir yığın rakam ve penceremin buğusundaki yelkovan,
Niçin zamanlar tersine akardı derdim fakat
Sana varmak bir ayrı mavi
Sana ermek bir ayrı duygu
Senin yollarına serilmek bir ayrı koşmak
Ne kaldı ki şunun şurasında saatlerden avuçlarımızda
Uzakların soğukluğu, seni düşünmenin sıcaklığı
Ve kalbimde çiçek koklayan bir çocuk
Yasemin ve papatya

" Koşugel sevgilim, başında bülbülüm
Gel de kopar beni, yolunda sümbülüm
Zamanı yardım ortadan, ayırdım dilim dilim
Gölgende koru beni, aşılır elbet uzaklardaki zulüm "

Saçlarını havalandıran rüzgârın tınısı
Geçen, şimdi ve gelen zamanın yeşilidir!

Kirpiklerinde dağılan saçlarından
bir tutam bakış alıp
Erimiş zamanlar gölüne bıraktım,
Anılarımız topladı bir avuç saatle
Hem sıcak hem de soğuk!

Erimiş zamanlar gölünde saatler vardı
Giderek eriyen ve eridikçe sana yaklaşan!

GÜLPERİ

Muhittin Alaca

Gcp gittin zalim, uzak diyara,
Hasretin içimde, kanayan yara,
Hiç değilse ayda, yılda bir ara!
u kırıgın gönlümü, bir kez al bari,
Gün- gece ağlarım, sessiz Gülperi!

Kanlı yalar döktüm, ak mendilime,
Kilit vurdum sustum, akrak dilime,
atladı toprağım, bak lime lime;
Uçtu tüm hevesim, gelmez ki geri,
Soldu gl bağlarım, susuz Gülperi!

Ta olsa dayanmaz, ne çok dayandım,
Ciğer bryan, içten içe pek yandım,
Dere tepe gezdim, seni tek andım;
Kimi meczup dedi, kimi serseri,
Yoksan mor dağlarım, ıssız Gülperi!

Bu aka kefeni, sen biiyordun,
Ben hep ağu, balı; sen iiyordun,
Hayat değil beni, en çok sen yordun;
Bir görsen cssemi, sırf kemik, deri,
Eridi yağlarım, gamsız Gülperi!

*Dnver slaya, bakma arkana,
Sevgine doyyayım, hem kana kana,
Tanık olsun herkes, o güzel ana;
Yakla sevdiceğim, yana gel beri,
Geçti toy çağlarım, sensiz Gülperi!*

*Ben yrsız kendimi, noksan sayarım,
Bozulur tüm dengem, tutmaz ayarım,
Masmavi hayaller, kalmasın yarım;
stemem başka bir huri, dilberi,
Tek seni yeğlerim, sonsuz Gülperi!*

YUMRU

Hatice Meraklı

Bizim diyarlara bir haller olur
Rüzgâr hızlı eser, gökler telalı
Boşluğun ortasında ylki atları
Yaralar mit kesmi sanki dermandan
Ne bir kabuk bağlar
Ne çare bulur

An geçer mrden sanki yıl olur
Yrnen yollarda baykular durur
Mülteci kalplere müjde gelmez mi?
ıklar nehyedilmi gibi sevdadan
Ne Kerem yas tutar
Ne Aslı durur

Takvim yaprağından der seneler
Titretir lemi yitik bir hly
Bakilar çakılır kalır göklere
Dağların ardından güneş doğsa da
Ne bir iık akar
Ne gölge vurur

Dallara su yürür bazen ufaktan
Mevsim damgasını yaprağa vurur
Glende gz izi, yüreklerde pas
Bahar mutusuyla çıkıp gelse de
Ne koklayan olur
Ne gören olur

Sözcüklerin kadri uğrar kalana
Takılır boğaza koca bir yumru
Suda seken taş kadardır yolculuk
Yelkovana düşmüş ezeli telaş
Adlar silinirken eski kütükten
Ne bir duyan olur
Ne soran olur

Buraların türküleri mahzundur
Saçlardan tel yapar saza âşıklar
Seslere tutunur göç yorgunu turnalar
Dudaklar el almış sanki baykuştan
Diller acemidir, kalem yeminli
Ne anlayan olur
Ne yoran olur

Göç vurgunu düşler gündüz görülür
Lime lime eder geceyi telaş
Döner durur gamzelerde seraplar
Rüyalar Mısır'a doğru yol almış
Yusuf kuyuları suya çalsa da
Ne hayra yorulur
Ne soran olur

Aylar yıllar oldu burdan renkler gideli
Kırmızı, yeşil, sarı, hem pembe mavi
Çiğdem, mor menekşe, papatya dahi
Seviyor, sevmiyor mehtaba dalmış
Gökkuşaağı çalmış sanki griye
Ne palet savrulur
Ne fırça durur

Buralarda dönmek zordur gitmekten
Bedelini der kalan geride
Dolaşır duvarda hüzünlü gölge
Sevda katlanarak dönüp gelse de
Ne karşılayan olur
Ne soran olur

Umut buralarda yamalı kumaş
Kumru gerdanında eskir cümleler
Vurur kıyılara yitik aynalar
Sakiler demlerken aşkı kadehte
Ne yoldan sorulur
Ne yol durulur

Hasret türküleri senden sorulur
Denizde dalgalar senden hediye
Giderken her bir şey geride kalmış
Sen bizden değil de senden gitmişsin
Ne nefesin gelir
Ne sesin gelir

AŞK

Servan Erdiñç

*Su gibiydi gülüşü, kor gibiydi saçları
Mukaddes sevgisiyle dinmezdi hiç ışığım
Hâlâ durur göğsümde onun parmak uçları
Tüm kalbimle ezelden beri ona âşığım
Gözleriyle cennete götürdüğü sinemdi
Sevdanın eskimeyen şehrengizi Didem'di*

*Her gülüşü ömrüme yemyeşil bir bahardı
Reyhan kokulu kuşlar divanedir sesine
Ölümsüz güzelliği göklerden önce vardı
Rüzgârlar âşık gibi hasrettir nefesine
Hep abıhayat olan dudakları bademdi
Çiçeklerin en güzel en temizi Didem'di*

*En büyük destan gibi gelip beni yakınca
Verirdi yıldızlara en serin uykuları
Uzardı kirpikleri gözlerime bakınca
Ellerinden sımsıcak tutardık duaları
Benim için Havva'ydı, benim için Âdem'di
Elmadan hiç çıkmayan aşkın izi Didem'di*

Hiç glmemi sesime her dem oldu tesiri
Anılara sgnp sonsuz hasretle benim
Gkyzine can veren bir güneşin esiri
Yangnlar ortasında yp durur benim
Billur yanakları her yerde açan idemdi
Kimsesiz yreimin ruh ikizi Didem'di

Seneler ikimizi vurup geçtikten sonra
Titreyen dizlerimi durmadan dvyorum
Ak arabnı gece gündüz içtikten sonra
Onu ilk günkü gibi delice seviyorum
Masallara sgmayan en pak efsane demdi
Periler ülkesinin tek azizi Didem'di

HİNDİBA

Firuze Yiğit

*Kirpiklerimde çağ açan savaşların mağrur ağırlığı
omuzlarımda delilik vehminin acemi yalnızlığı
namutenahi bir boşluk kalbimin orta yerinde;
merkez kaç ıskalayan denklemlerin
bir ok gibi gibi delip geçtiği
sıradan günlerin baş döndüren güneşinde.
Uykusuz gecelerimde bir kandil tutuştur şimdi
ruhumu kabzeden ıstırabın küllerinden;
her biri ejderha ağızında alev
taş ocaklarında sessizce büyüyen.
Sokaklar tekinsiz, aynalarda karabasan
mezarlık şarkısı çağırır rüyalarım,
yağmurlar mecalsiz, tarlada karasaban
kendini biçer tek tek insanlarım.*

*Korkuyorum, gözlerimi ne yana kapatsam
soğuk bir titreyiş kesik damarlarımda
kanım çekilmiş inceden
taze bir buğ ayaklarımda
bunlar hep o hindiba büyüsünden anneciğim
yoksa ben böyle ağlar mıyım nedensiz
hummalı hıçkırıklara boğlur muyum?
En karlı dağları adımlıyorum artık
gözlerimi yoruyor şehir ışıkları
yapay beğeniler dökülüyor avuçlarıma
ellerim eriyor ağırlığından.*

Bir yılan gibi sıkıyor boynumu
gülüşleri soğuran duvarlar,
caddeye çıkıyorum, kocaman gürültüler tutmuş
anıların dilsiz köşebaşlarını,
saydamlaşan cisimlerin gölge hayaleti
ilişmiş gömleklerin birer birer yakasına,
korkunç içgörüm kışkırtıyor aklımı
sen mukayyet ol anneciğim.

Kalbim katıksız bir elemin pençesinde
vefasız bakışlar üşütmüş elimi,
yine böyle serin bir eylül gecesinde
zoraki alkışlar bölmüş hayalimi,
çok oldu sahneyi terk edeli ben
riyanın, yalanın tozunu yuttuğum,
şimdi kimsesiz gönül pencereden
görünmez alemde sözünü unuttuğum
bir şarkı akar köhne damlarına
yıldız kayması çizen evlerin.

Yorgunum anneciğim, kalemlerim uçsuz
yarım kalmış sayfalarım baharı sayıklar
o berrak zihnimde kelime oyunları
en latif nazarları hiçliğe ayıklar.
Nerede benim efsunlu hecelerim
kağıdı mühürleyen sevdalı mürekkebim
sevgilim, derdim, göz bebeğim...

Çekip alsan şu karanlık örtüyü
saçlarıma yağın ıslak kederi,
çıkarsan kurşunu aldirmeden yarama
o gül ellerin şifadır bana.
Bir sonbahar ikindisinde
bahtsızlık yemini üfledi rüzgar
bir cellat poşusuna dolandı ayaklarım
kaçamadım anneciğim,
kördüğümü çözen parmaklarım biçare
üstüme atılan kara topraktan
yeni acılar sürgün veriyor
kundaktaki bebeklerin ilk sözlerinde,
bunlar hep o hindiba büyüünden anneciğim
rüzgarın saçlarıma usulca bıraktığı.

Dualı dokunuşlarıyla toplasan
bin taşım kaynayacak hayat sırrını
Calvary Dağı'nın eteklerinden.
uzun yolculukları özledim derin bakışlara
önce, gözlerime okusan
ve dağılrsa rayihan, ruhumun en kadim burçlarına,
sarılısam ölümü teğet geçen yüreğimle
yüreğinin en ince çizgisine,
sen varsan alnımdaki yaşam busesinde
iyileşirim değil mi anneciğim?

BEN TÜRKÜM

Yunus Kara

*Gimri'de Şamil'im Çegan'da Enver,
Başımda belamla Mihrali'yim ben.
Bilin ki süküatum öfkemden beter,
Kelle koltuğunda bir deliyim ben.*

*Ben bozkurt ruhluuyum, adım Alparslan,
Bir çift mavi gözüm Turan'a bakan,
Yedi koldan gelip Hazar'a akan,
Her suyun kaynağı, membağiyım ben.*

*Özbek'im, Başkurt'um; Kazak, Kırgız'ım,
Üç kıtada birden çalınır sazım,
Mazluma umuttur benim her sözüm,
Baki'nin, Nedim'in gazeliyim ben.*

*Yalnız haktan yana konuşur dilim,
Sedd-i Çin'e kadar uzanır elim,
Cihanı titreten necip ırk benim,
Kurulan birliğim, terakkiyim ben.*

*Yedi dağın zirvesinde kükredim,
Destanıma yüz bin gaza ekledim,
Ay yıldız altında vatan bekledim,
Erenler başında bir veliyim ben.*

Çuvaş'ta tiپییim, Kafkas'ta boran,
Fatih'le İstanbul, Yavuzla İran,
Alnıma çizilmiş bir kutlu vatan,
Asya'nın evveli, ezeliyim ben.

Ötüken'de ılıt ılıt rüzgârım,
Horasan'da, Semerkant'ta ben varım.
Tac Mahal'de Babür Şah'ı duyarım,
Fecirim, şafağım; tan yeliyim ben.

Karız'ın koştığı Turfan Bağı'yım,
Tuğrul'un, Çağrı'nın gençlik çağıyım,
Musul'um, Kerkük'üm, Türkmen Dağı'yım,
Bir kasırga olup esmeliyim ben.

Kültigin'le yazı oldum konuştuğum,
Köroğlu'yla esen yele karıştım,
Mete Han'dım Yecüc ile vuruştum.
Kahraman olmanın bedeliyim.

Tanrı Dağı'ndaki Asena bendim,
Tomris Hatun oldum dünyayı yendim.
Alper Tunga ile pusuda öldüm,
Tarihin ilk harfi, temeliyim ben.

Kürşat ile Vey'e doğru koşarken,
Yaşamaya çok geç, ölmeye erken,
Bir ülkü yolunda serden geçerken,
Nice koç yiğidin eceliyim ben.

HIZIR'A YETİŞEMEYEN UÇURUM

Şeymanur Balıkcı

*Kılıç nakışlı bir hissin ortasında
Bir rüzgar, üstü başı dağınık
Kesiverdi saçlarını toyluk günlerinin
Gör görebilirsen, keski değmiş aynalar kırık*

*Ben, gözleri üryan bir uçurum kenarı
Kaç adım düştü bezgin tuğlalardan
Bağırılar çalındı da mahbeslerden oluk oluk
İzi kalmadı hiçbir tozun dumanından*

*Kıraç nakışlı bir kayrak ortasında
Bir pınar, hayali dilde memleket türküsü
Biliverdi bayır aşığı yolun sonunu
Koş koşabilirsen ruhum, burnunda o tütsü*

*Ben, ayağı kaymış avuçlarca toprak
Kaç sökümlük pas birikti diplerimde
Sırlar belendi de sırrımdan pare pare
Ziyası kalmadı hiçbir dağın gözlerimde*

*Türkü nakışlı bir sözün ortasında
Bir bakış, nur keskisinden çakır
Siliverdi sözlerini bozgun çetelerin
Duy duyabilirsen, bu toprakta gizliymiş ıtır*

*Ben, kenarlara dayanmış bir palaz
Kaç açıcılık ciğer büyüdü yerlerin yüzünde
Akkor bakışlar yandı da alev alev
Külü kalmadı hiçbir müzahirin şifalı ellerinde*

*Amber nakışlı bir göğsün ortasında
Bir rüya, ceylanlara adanmış kandil
Aydınlatıverdi o rüzgardan kalma körlüğü
Git gidebilirsen, içerde meşhur bir dil*

*Ben tutunmuş bir vurgun
Kaç mana birikti fezanın beyansızlığına
Şerhler saçıldı da yıldızlara çil çil
Suali kalmadı bu yaratılmışlığa*

*Sevda nakışlı bir avcun ortasında
Bir ten, canı dolusu ümitle yürür
Soluyuverdi sakınılan bakışları
Gel gelebilirsen ey ceylan, saçların gayrı hür*

*Ben, ayağı kaymışların tutunduğu toprak
Kaç diriliş emirli buyruk yetişecek
Fısıldandı kulaklara buse buse
Köpüğü kalmadı hiçbir yağmurun silinecek*

*Ben, o tütsü gözlerin Hızır'ı
Bakılmayı beklerken olduğum,
Boğazlarda düğümlü dağların
Gözlerde sarp kayaların
Yetiemeyip de uurumlaanların Hızır'ı*

*Ben Hızır,
Gelmesini beklerken olduğum*

RÜYA SANCILARI

Yeter Demir Ekinci

Kirpiksizdi geceleri kadınların, yorgun camlarda
Majör depresyonlardan dantel örerler karanlığa
Taramak için kuşlarının saçlarını gün ışığında.
Biraz dosttan, biraz eşten, biraz işten
Biraz çaydan ve şekerden
Dağ gibi kurulmuş mücella ayna
Hepsi bir yumakta.
İki düz bir ters
Bir ters iki düz
İlmek ilmek sökülür rüya
Bu kördüğümün ortasında.

İçeriler dışarıda
Dışarılar içeride
Bir girift küresel belde.
Arkası uzun kolu kısa
Ödünç hayatların sahibi ey!
Bi sor kendine ne olur
Ev benim neyim olur.

Parmak uçlarımızda devinen kutsal(!) doluluğu
İki gözü iki kafes
Konuşurken yüksek kürsülerde
Öznesi kendisi mi sandın insanın
Ceplerimizde kuşların ayak bağı
Ayaklarımızda kayan yıldızların ağı
Koşarken göremedik içimizdeki çocuğu
Saksısı dar gelen çiçeğin sonu.

Bulutlardan yağmur seçmeye çalışmak
imdilerin mutluluk topu
Yaşamak değil oyundu bu
Dibi olmayan kuyu
Bir akam ya da bir kuluk vakti
Gz açıp kapayıncaya kadar ki uyku
Oysa,
Kimselere gitmedi diye
Hep sevinirim ben
Çürük sebze çıkınca poetinden
Dediymi sevdiğim insan
Aldım, öptüm, başıma koydum sevincini
Kelam-ı Kadim gibi.

Midasın ellerini de gzelletiriyordu
Ezeli ve ebedi.
ifti, teki, on geceyi, fecri
Kalbi, simyayı, iksiri
Sabahlara dek konuşan hiyerarşiyi
Dokunduğu her yeri.

Dişi bir örümceğin evinden
Çözülüyordu acının nihilist bağları
Atın boynuna dolanmış gözyaşları
"Kaderini sev!"
Sesi kendine yabancı
Sesi bir değirmen taşı
Öğütüyor da öğütüyor telaşı
Tek kişilik senfoni zirvesi
Çekip duruyor bu gergin ipi
Ha göründü ha görünecek, su çölün içinde
Rüzgarla savrulan kum tepeleri
Unutturmuş yerini yurdunu, ne çare
İnsan gelince kendine
Denizler yol olur, ümitler ev
"Kaderini sev!"

"Lenio Teyze ölmüş"
Durum mühim tüm coğrafyalarda
Çağları yarıp çağlayan kalemin mürekkebi mi çürümüş!
Anaların doldurduğu canhıraş kelimelerle
Karalar günmüş, türküler gülmüş.
"Allı turnam bizim ele varırsan"
Uzak tarih söyle, yakın tarih söyle
Flamingolar göç ederken güneşe.

"Tek bir çığlık"
"Elma kokusu geliyor anne"
Dünya karıncanın sırtında
Kanı çekilmiş ölümün köklerden dallara

Siz orap ren tanrılar
Merdiven basamaklarında söyleyin arkınızı!
Elbet mühürlenir bu sızı
Ki anne elinden de sıcağı El-Adl olanın kılıcı.

Midesinde saklıyordu tohumlarını ağacının
Ardıç kuu.
Büyük odunlar kck odunlarla tutuuyordu.
Dumanı üzerinde dünyanın
Yangını herkese yeter
Yaprak döker titreyen nefesler
ieklenir i çeken küller
Ardıç ağaçlarıyla dolar taar
Bağlar, bahçeler.

Büyük tanrıların(!) büyük gezegenlerindeki
Kalabalıkların ıssızlığı
Saklarken suyun ıslaklığını
Hüküm verir ateşe
İki damla gözyaşı
Eritir kayayı, taı.

Dünyanın uzaklaşan sesiyle yıkanır mı
Ölümün açılmamış kanatları.

Yaklaşan yaklaştı
Sayılı günlerin sayıları sırlandı
Aynalar döndü bana baktı.

Rüya bitti.
Hepsi bu

...

ÇANAKKALE

Ramazan Ulufer

Boğaz'ın suyu soğuk, on dokuzu Şubat'ın
Bir sessizlik belirdi, ortasında zamanın
Zaman ki bugün başka akar Çanakkale'de
Gecenin ardı gece, saatler bir bilmece
Yedi düvel bir olmuş, yaklaşıyor ufukta
Bir telli turna uçsun, haber versin yurduma
Anadolu uyansın, düşsün bugün yollara
Uyandı Çanakkale, Çanakkale ayakta
Koca koca gemiler dövüyor kıyıları
Çelikten bir irâde karşılıyor onları
Târumar oldu mevzi, işitilmedi tek ah!
Haykırdı sonra bir ses: Ya Allâh Ya Bismillâh!
Şurada bir yiğit var, duydun mu hiç adını?
Mustafa Kemâl derler, çevik bir delikanlı
Hâli pek düşünceli, düşte vatan ülküsü
Dilinde filizlenir bir memleket türküsü
Nice can nice cânân, bir bir yükseldi göğe
Nasıl dayandın buna, söyle ey Çanakkale?
Hani karaydı gece, kaybetmiştik biz yolu
O gece gökten saçtı, nice şehit nurunu
Ah yorgun Çanakkale, ah hüzünlü neferler
Ah gönlü hicran dolu, gözleri yaşlı dilber
Sanma ki yalnız keder, yalnız acı mukadder
Yazmadı mı tarihin, anlı şanlı zaferler?
Bir devrin battığı yer, işte suskun ve sâkin

*Geçilmez Çanakkale, su emin toprak emin
Gayri keder yok sana, şimdi övün ve sevin
inetmedi toprağı, senin anlı zaferin!*

BİGÂNE

İbrahim Gür

*Ben cihana ateş-i sûzân ile gelmişim
Meğer yâri çok önceleri de severmişim
Anlatamam gözlerinde neyi gördüğümü
Çözemem sendeki bu hummalı kördüğümü
Sen tüm kusurlarımı örten dervişlik hırkam
Bu yolda bir latifen için oldum diğerkâm
Başlamasa da süluk ben zaten müridinim
Bir saraya gerek yok gönlün olsun meskenim
İçimdeki kayayı mor çiçeklerin yarı
Seni görünce sahrama yağmurlar yağardı
Bigâne, gülistanım, saçları şafak bendi
Kurumuş bir nehirdim dolup taşmam istendi
Tıpkı Ferhat gibi dağları aşmam istendi*

*Bu hasret şeyda göğsüme sığmıyor bigâne
Pârelendi bağrım sustu sevdalı kemane
Yeşil gözlerinde nihanı aşkla saklarsın
Meftun karanfili açtığı yerde paklarsın
Sensin yollarda konakladığım bedii kervan
Dayanmaz oldu yağmuruna kuvvetli sayvan
Güneş saçlarında ayan olur bin ah ile
Seni görünce tövbe etmek düşer Kabil'e
Melekler doğuştan yakmıştır gül kınasını
Tek başıma tutmak kaldı bu aşkın yasını
Bigâne, niyazım, kalbimdeki zarif neşter*

Önüme tahir kilimini haydi ser yeter
Susamış gönlüme birkaç katre kevser yeter
Beni karanlığına mahkûm etme bigâne
Bırak ateş olayım parlayan kandiline
Cemreyle gelirsin, gör sendeki saf izzeti
Balın peteğine sen taşırsın tüm lezzeti
Semaya kirpiklerinden kuşlar kanatlanır
Kanatları göğsüme hançer gibi saplanır
Ey mahir binici! Sığmazsın sen bulutlara
Baharı nurunla taşırsın ulvi dağlara
Zümriüanka öleceği günü bilirmiş
Kafesini yeşil dallarından ör istermiş
Bigâne, ayçiçeğim, ömrüm sana tıvardır
Suyu kardelene çeviren tılsımın vardır
Asma bahçesinde olmayan salkımın vardır

Bigâne, ben diyarına göçmek isteyen kuş
Ben göğsünde uyumak isteyen gıryan berduş
Söyle, görecek miyim o arınmış sevgini
Ey Sultan bestekâr, duyacak mıyım ezgini
Sana kavuşamayana vedalar sorulmaz
Sevdan derya olsa da aşık orda boğulmaz
Bil ki ağacımdan dal koparamaz nacağın
Suyunu içemediğim an kuruyacağım
Denizin nazlı kızı! Şair kıyıyı gözler
Bozar her gün tövbesini yine seni özler
Bigâne, dalgın gecem, göğsüme akkor kondu
Bülbül gidişinden garip bir hal sezer oldu
Gördü gül çehreni durmaksızın gezer oldu

Bigâne, nazını uyut, dirilsin hatıran
Söyle, zümrütten midir bindiğin tahtırevan
Asa olsan ummanda mahfi yollar açılır
Kâinata hoş koku saçlarından saçılır
Azizler seninle bulur inirahı ancak
Vuslat arifesi çekerim göndere sancak
Hakkı bilmi olmasam eğilirdim önünde
Bir toz zerresi kadar yer ver bana gönlünde
Gr beni, al benden bu sitem dolu selamı
Ne olur esirgeme benden helal kelamı
Bigâne, hançer-i ebru, tanı bu ereni
Virane yanardağda patlayan bilir beni
Kırık aynada yüzü çatlayan bilir beni

DİKENDEKİ GÜLÜ GÖR

Mustafa Zincirkıran

*Her yerde güzellik var, bilirsek bakmasını
Gülde diken arama, dikendeki gülü gör.
Tatlı dil güler yüzle gönüle akmasını
..... Tatlı söz mü söylüyor ağızındaki dili gör
..... Gülde diken arama, dikendeki gülü gör.*

*O rengarenk çiçekler kokularla mest eder
Ruhları dinlendirip seni kadim dost eder
Onlardan mahrum kalmak hüznün verir hast'eder
..... Tabiatı yaratan insan üstü eli gör
..... Gülde diken arama, dikendeki gülü gör.*

*Sadâkat önemlidir örnektir sana 'at'lar
Tek bir dokunuşunla hemen ileri atlar
Türk'ün milli bineği sanki takar kanatlar
..... Şânına şan katıyor, yelesinde teli gör
..... Gülde diken arama, dikendeki gülü gör.*

*Ressamlar resmediyor yaratılan her şeyi
Bazen güzel bir kız, bazen de genç bir beyi
Güzelliğe hayrandır, sanki yapılmış büyü
..... Cennete benzettiği tablodaki çölü gör
..... Gülde diken arama, dikendeki gülü gör.*

Cezbeden renkleriyle bak kuşlar çeşit çeşit
Hepsi bir ayrı güzel cazibesi hep eşit
“Künfeyekün” sırrını, Kur’an’da oku, işit
.... Hakk’ı seven yanarmış, yanan kalpte külü gör
.... Gülde diken arama, dikendeki gülü gör.

Yaratılmış insanlar simalarda farklı yüz
Bu sanata hayranken parmaktaki izi süz
Kur’an bir mucizedir, açıklıyor otuz cüz
.... Kışın kuru ağaçken meyve veren dalı gör
.... Gülde diken arama, dikendeki gülü gör.

Çiçekleri sevenin sevgi selidir sözü
Polen çiçekte ‘öz’ken, arı için bal özü
Bulur açan çiçeği, başkaya bakmaz gözü
.... Arının çiçeklerden yaptığı o balı gör
.... Gülde diken arama, dikendeki gülü gör.

Doğru yolda devam et, denilse bile deli
Rabb’e biat edenin üstünde O’nun eli
İbrahim ateşteydi, serinletmişti yeli
.... Nuh gemiyle kurtuldu, tufandaki seli gör
.... Gülde diken arama, dikendeki gülü gör.

Yunus aşkı çok övmüş, hayatımız aşk olsun
Her insan aşk ürünü, gönüller sevgi dolsun
Asla istenilmez ki, aşktan benizler solsun
.... Behlül! Sen de aşk için, şu öten bülbülü gör
.... Gülde diken arama, dikendeki gülü gör.

BÜTÜN ŞİİRLER SANA ÇIKAR

Ümit Mehmet Atagün

“ Bu kavga Nuh’un Süvayla Lut’un Sodomla kavgası ”

Yıkıldı Kistrâ kurudu Savâ
Söndü Mecusi ateşi
Günlerden pazartesi
Kâhin verdi müjdeyi
Ay doğmadı vazgeçti
Doğdu Ahmed’in güneşi
Ebu Leheb azad etti Süveybeyi
Âmine gösterdi sırtındaki mührü
Nê bîyıktı kalplerdeki küfrü

İkrâ dedi ve başladı bin yıllık gizem
Eğildi önünde şâir, şîâr ve de âlem
Gayya kuyusundan yükselir mâtem
Bir varmış bir yokmuş hepsi masal
Aşk için döner bir pervane yanar bir de şem

Suyun dahi âşık olduğu Sevgili
Lêbine hasret Fuzulî
Gamamenin gölgesi
Ve gökler seslendi :

“ Levlâke levlâk lemâ halâktü’l eflâk “

İsm-i celilin bir mesnevide
Bir Bektaşinin nefesinde
Bir g l n renginde
Kirpiğinin gölgesinde
Benim k klerim sende
Hicret ettim gözlerine
Muhâcirim yüreğinde
Sen ensâr ol ümmetine

Ey Âhmed-î Muhtar
Senden âlî şiir mi var
Bakışında kaybolur mısralar
Sen iste
Bütün  iirler sana çıkar...

YANKI

Ozan Taşdemir

*insan toprağın has yankısı
toprak insanın öz şarkısıdır*

*Döner dünya, unuttur insan kendini.
Ve kanını döker iblis kıssaların.
Artık ne kisası Kabil'dir cinayetlerin,
ne de telafisi mümkün.
Kuşanıp ufku geçtikten sonra,
savrulduum güz rüzgarınca.
Ve döndüm özüme münzevi,
ruhumun ilahi sırrınca...*

*Çağrında büyütür, bağrında çürütürsün.
Yürütürsün yer yer ademi toprak.
Kemikleri sarar un gibi öğütürsün.
Kırk türlü sün hayatın demisin toprak...*

*Kendince isyanın ne kadar soylu olsa da.
Fanisin en az kelebekler kadar.
Ve örter üstümüze ölüm kanadını.
Biz bu yüzden çorak yanımızla nisyanız.
Unutsak da ecel koridorundaki çılgınlığımızı,
en çok toprak yanımızla insanız...*

Yemiş vermez kanla sulanan toprak.
Ne hoyrata ne miskine el verir.
Nefsinden sıyrılıp seversen pirüpak.
Ana gibi sevda gibi hep gülü verir...

Hem sinesi nadasa kalmış aşıklar
hem de maşuklar çürüdü fuzuli.
toprak emdi bir bir canını.
Ve şimdi onların şiirlerini efkârını,
bir de öteli hülyalarını,
hangi şair dillendirir ebedi.
Takvimlerde günahkâr şarkıların kokusu,
ve hazan yaprağı eylül güncesinde,
artık hayat uşşak,
iklim bugünlerde hep makamı beyati...

Kalbimde damar damar çöl yanığı var.
Ve gönlüm bir ceylan dudağında hüzünkâr.
Ruhumun debisinde aşkın taniğı var.
An bir menekşe, hayat sonsuzluğu kadar.

Toprağı tohumdan sorma adem.
Çekirdek ne bilsin arzdaki tılsımı.
Ne bereket övünç ne kuraklık kusurdur.
Keramet ne tohumdadır ne toprakta,
Marifet aşikâr sırra vakıf ruhlarda.
Bak basmasaydı mübarek adımın zemine,
toprak pak etmezdi diyor izzetli şair.
Aslolan zerreyi de kürreyi de nur saymada...

Sarfi nazar edip özünü topraktan,
içimdeki aynayı kırma yabani.
Hrsla yay çekip ta ırraktan,
can kuumu haince vurma yabani...

Feleĝin avcunda ufalanırken toprak,
onu toz bulutu gibi savrulur sandım.
Lakin bitmedi Mecnun'un çöl uĝultusu.
Leyla'nın kirpiklerinde bir vahanın buĝusu.
Artık kaybolsa da 'Ya leyl' sahradaki izlerde.
Ol kadim açıkları serap gizler de.
Ey sözünü unutup isyana kalkan masal!
Bak elest bezminde toprak kokar insanlar...

Nimeti Hak'tan bil Hak'k hikmetten.
Yüzüne dn bir bak topraksın toprak.
alar ecel gl nazlı bir demetten,
zne dn bir bak topraksın toprak...

Gekin bir uzletteyim firari.
Ruhum yakut bedenim toprak.
Bense sürgün sayrı haritalarda,
Kadim dost'u zliyorum.
Gri bir çizgi yansıyor külden dumandan,
uçuyor bir anka destandan zamandan.
Derin bir sükut ince bir sükun,
ve gĝn burçlarından evreni gzliyorum...

Toprağım toprağım ata toprağım.
Yedi iklim hey üç kıta toprağım.
Şiirler söylemek payıma düştü,
Âşıklar hep sende yata toprağım...

Ak saçlı azrail kınalı adamlar.
Menzili sadık ruhları dünyadan firari.
Ve sözünü toprak doyursun dedi ilham...
Heyhat yarım kalmış şiirler nerde kim bilir.
Cihanda kalbi katran ruhu isyan,
avaneler dolaşır bir zaman.
Kayboldular kahrın yalazında hoyratlar.
Şimdi melek soylu nefesler ısıtıyor içimi.
Sonsuz soluklarıyla seslendiler ebedi.
Fermanında ol dedin olduk sonunda.
Her zerremiz toprak senin yolunda...

Senden geldik yine sana döneriz.
Yer çorak olursa yıldız gibi söneriz.
Cemre gibi arza düşer yanarız.
Heves kor olsa da toprağız toprak...

İlahî yardım et arınsın benliğim.
Bir daha onu bilmesem yeter.
Ya şu isyanı fısıldayana ne demeli.
Ey nefis senin olsun ucuz hevesler.
Bundan böyle ne olduğumu unutmayacağım,
and olsun ki toprağa ruhsuz basmayacağım...

EY KANLI GÖKYÜZÜ

Rabia Uslu

*Ey kanlı gökyüzü!
Bütün ellerin günahkar sesli...
Yok hiç merhametinden seda
ki bu toprak, unutmüş değil miydi?
Unutandı asıl adı, unutmüş olandı.
Şimdi her karışından
bereketli bir tövbe filizlenir.
Bu solgun yüzlü sürgünler
af gününe sevdalıdır.*

*Ey kanlı gökyüzü!
Nedir sinendeki bu genişlik?
Uçsuz bucaksızlığın had tanımaz...
Noktalar korkarken yüceliğinden
sonsuzluk kokar göğsün
genişler ve sürekli yeni hayatlar doğurur.*

*Ey kanlı gökyüzü!
Göz göze geldiğin güzeller kim?
Kimlerin sesini tuttun bağrında?
Bir katille bir masumun bakışı düğümlü,
hesaplarda karşı karşıya
yinelenen bütün akışlar yükseliyor sana.
Sende eriyor bütün alem.*

Ey kanlı gökyüzü! Benim bir dostum, anlattı dn sabah güzelliğinden ve kibrinden nameler. Nasıl bir aks buldun ki, eminsin bu kadar heybetinden?

Ey kanlı gökyüzü! Bütün yaraların evi! Merhemlerini nerede sakladın? Hangi dağın kaç kat altında, hangi denizin kucağında yatıyor bu Şifalı eller?

Ey kanlı gökyüzü! Son nefesler gördün çok defa ilk gz aıŐlara da Őahitken söyle, nasıl dar gelirsin Şu kadorcık göğse? Nasıl sığmaz insan denen aciz senin yüce bağrına?

Ey kanlı gökyüzü! Zamanlar gelip geçiyor semamızdan zulmkar bir zannetmek zehri taşıyor takvimlerden. Şubat kim nisan kim? Bütün adsız sansız toprağın kirli çocuklarını biz mi giydirdik, isimlerle mi kapattık simalarını?

Ey kanlı gökyüzü!
Bütün güzelliklerin kendi çirkinliği içinde
bakıyorum sana, olanca dehşetiyle kalbimin.
Yıldızların görüntüsü kadar çoktan
yok olmuş hayatın sesi.
Tüm alem gibi yörüngeleri takip ediyor kalpler,
kendi sevdaları etrafında
milyarlarca süren bir yol içinde .

-
Ey kanlı gökyüzü!
Şahitlerin şahı!
Bunca doğum ve ölümle harmanlanan bu toprak
nasıl seslenir sana?
İçindeki onca yaşam nasıl seda bulur sende?
Canları kucaklayan merhametli kolları sana da uzanır mı?

-
Ey kanlı gökyüzü!
Güneşinin azabı yakıyor acemi tenimi
oysa
bir akşam serinliği gibiyken gözlerin...
Çok sevmekten doğmuş tüm hüznlerim
aniden yok olur mühürlü varlığımla.

*Ey kanlı gökyüzü!
Belki benim en yakınımın sen.
Uzatsam ellerim değecek bulut yanaklarına,
ağlasam düşecek gözyaşlarım saçlarına.
Sorarım neden gözlerim uzaklardadır?
İçimdeki bu yolculuk,
bir yolculuk ki her anı keşfetmek
her yaşamı solumak gibi en derinden,
nereye varmaktadır?*

*Ey kanlı gökyüzü!
Tohumuz bir rüya içinde arıyor kendini bu nefes.
Senin gece ve gündüzünle
kafesleniyor geçmiş
ve herkes ve her şey
bir kıvılcım gibi parlıyor gözbebeğinde.
Şimdi dikensiz bir gül garipliğiyle
selam veriyor bana hikayeler.
Hepsinin sesi sen,hepsinin dili sen
öyle uzak ve müphem .*

*Ey kanlı gökyüzü!
Zemininden aşk fıskıran yüce genişlik!
Sitem değil, başışla.
İsyan değil, affet bu kelimeleri.
Pervane misali kendini yok edecek,
yalnız yanan bir gönlün içindeki kıvılcımlar
şu duydukların.*

Krleen yerlerim renkleri zliyor,
sağırlıklarım bir sese hasret.
Şimdi ey kanlı gökyüzü!
Ey yaradanın heybetli nefesi!
Kalbime fle cevaplarını
es!
Es ki dağılsın bütün sisler,
es ki btnlesin varlığım,
es ki bileyim seni.
Es!

BEN ANADOLU'YUM, TÜRK'ÜN YURDUYUM

Şerif Ali Denizmen

*Dünya tanır beni, ben Anadolu,
Bende kardeş baba, eş, ana dolu,
Rahmet çeşit yağar yağmur, kar, dolu,
Bereket doluyum, Türk'ün yurduyum.*

*Bağrımda binlerce kefensiz yatan,
Sana bir emanet bıraktı atan,
Canla alınan bu tapulu vatan,
Ben Anadolu'yum, Türk'ün yurduyum.*

*Sarıkamış'ta kar örter naaşı,
Çanakkale'de var mezar taşı,
Adı "Mehmetçiktir" on beşir yaşı,
Şehide makberim, Türk'ün yurduyum.*

*Gökbörüünün ferman buyurduğu yer,
Hoşgörünün harman olduğu diyar,
Şol gönlün derman bulduğu o yâr,
Özlenen diyarım, Türk'ün yurduyum.*

*Nice kavimleri görmüş ihtiyar,
Yurt tutan Müslüman Türk'le bahtiyar
Şehit kanlarıyla sulanan diyar,
Alperenler yarım, Türk'ün yurduyum.*

Hak yolunda yürür benim yoldaşım,
Ay yıldızlı nazlı bayrak sırdaşım,
Ülküm tek devlet, yek millet gardaşım,
Bölünmez vatanım, Türk'ün yurduyum.

Zalimleri sevmem, çatıktır kaşım,
Mazluma güler yüz, eğiktir başım,
Garibe bölünür ekmeğim, aşım,
Güvenli limanım, Türk'ün yurduyum.

Mazlum coğrafyaya olurum kalkan,
Koç yiğitlerim var kıyama kalkan,
Damarlarındaki asildir al kan,
Masuma umudum, Türk'ün yurduyum.

Mümbit ovalarım, karlı dağlarım,
Türlü türlü meyve verir başlarım.
Emek verene kazanç sağlarım
Verimli toprağım, Türk'ün yurduyum.

Dağımdan yağ çıkar, ovam bal akar,
Aşıklarım yanık türküler yakar,
Gurbete gidenler yoluma bakar,
Ben ana vatanım, Türk'ün yurduyum.

Alemde bilinir Türk'ün töresi,
Üç iklim, dört mevsim cennet yöresi,
Namımı duyanın gelir göresi,
Güzel memleketim, Türk'ün yurduyum.

YASAKLANMIŞ ÖZLEMLER

Halil İbrahim Durdu

Sonunda,
yalı kızıl bir ağacın
zamandan ve acıdan
sertlemi bedeninde,
kendine kapanmı aciz gölgesinde
tükenecek saatler,
yarım kalmı kelimelerle birlikte.
her ömür
yeeren bir filizdir,
yeterince besleyemediğimiz
belki de.

İlk önce,
bir korkunun üstesinden gelebilmek
lazımdı bize.
en çok,
hayallerin bittiği yollara
yeni adımlar yerletirebilmek.
yüze yüze geçtiğim ırmaklarda
asılı kalmı
yorgun ve çelimsiz kollarım.
yüz yüze hesaplatığım tedirginlikler
sular misali geçerken üzerimden,
sıra sıra yüzüme asılır
tükenmez sancılar.

Kilitliydi anılar
sessiz doruklarda özensizce bırakılan,
bir sır gibi üzerime açılıp kapanırdı.
sonra;
benim haylaz kalbimdi o
herkesten uzaklarda saklanan,
sinmi tedirgin
ve ötelerde alevsiz tutuan,
kor tutan kr kalabalıklarda.
bense yenilgiden yenilgiye
atlardım sırayla,
koşarak geçtiğim nehirlerden
yüzüme saydam kanlar damlardı.

Bir dost vardı sonunda yolların
uzanan bekleyilere koşut.
gözlerinde oluk oluk
rüyalar ııldayan.
o sen miydin yoksa
yaşamadan geçen dnlerim miydi,
zamansız işlenen bir günah gibi
sakıncalı ve yasaklanan.
tarihi bir kalıntıydım belki de ben
arsız hatıralara aralıksız yaslanan.
adı sanı unutulun çağlarda,
apansız geçmişini arayan.

Ben,
tüm sevinçlerin ortasında
yüzü bir türlü gülmeyen yetim.
ben tarihi geçmiş bir kurban,
kalbinde saklanma süresi çoktan geçirilmiş
kayıp bir resim.
ben şimdi
senin gözlerinde başlayan
yangının tam da dibindeyim.

Oysa senin ellerinde saklanabileceğim
sevimli bir hikayeye konu olmaktı
tüm o kararsız gözbebeklerime dolanan
çekingenliğin nedeni.
şimdi ne ellerin kaldı,
ne çıkardığın yangının külleri.

Üzgünüm,
şimdi tüm özlemlerimi bırakıp gitmeliyim.
acilen kendi bataklığımıza dönmeliyim,
kendi günahlarımıza
kendi kararsız sokaklarımıza.
kalbimin saklı cephelerinde
işlenecek bir cinayetin seyrindeyim.

Dönerken
yanımdan bir yıldız gibi
geçebilir misin?

YUNUSÇA

Ramazan Günhan

*Yunus Emre bu dünyaya,
Gelip de, göçmüş değil.
Gönlündeki sevgi maya,
Kaybolmadı, dinle, eğil.*

*Toprakla bir gördü teni,
Sırtındaydı hep kefeni.
Belki giymedi hiç yeni,
Ayakaltındaydı beni.*

*Taptuk Emre dergahında,
Oturdu hep sağ yanında.
Onun bahçe ve bağında,
Hizmet etti her çağında.*

*Nefsini gömdü toprağa,
Sevgisi benzer ırmağa.
Onu sevdi işçi, ağa,
Hitap eder cümle çağa.*

*Tek davası iman, sevgi,
Duyulmadı ondan yergi.
Hoşgörüde yoktu dengi,
Derya deniz O'nda bilgi.*

Geçti nice bağ, bostandan,
Haberı yoktu tadından.
Bu dünyanın muradından,
Geldi, geçti kam almadan.

Gönülde bir Yunus tadı,
Hâlâ yaşıyor bak adı.
Tanır yabancıyı, yâdı,
İçmiş o abıhayatı.

Yunus ismi açar kapı,
Direnemez ona yapı.
Gönüldeki iltihabı,
Söker atar, odur hapı.

Kıymet vermedi dünyaya,
Gezdi dolaştı hep yaya.
Kırk yama yaptı hırkaya,
Açmadı asla el aya.
Yunus nice derde derman,
Ona geçmez haksız ferman.
Nice zorba, der el aman,
Zirvededir onda iman.

Çekemediler ilmini,
Attılar suya kalanı.
Bilmişti o bu talanı,
Şiirlerini alanı.

Gelir bir gün Molla Kasım,
Nefsi azgın, olur hasım.
Sığaya çektiği isim,
Yunustur hlbuki masum.

Anlar adını görünce,
Anlar artık yollar ince.
Zyi etmez bir harf, hece,
Yunus'u okur her gece.

Sağdır Yunus, lmez baki,
Ölen tendir, ruh değil ki.
Sözleri doğru, hakiki,
O, canlara, ruha saki.

Yunus ruhtur, ten değildir,
Yunus bizdir, ben değildir.
Sevgidir o, kin değildir,
Aktır avı, ekin değildir.

Yunus, uydu haktan emre,
Bin mr kattı, bir ömre.
Bahar müjdecisi cemre,
Oldu gnle Yunus Emre.

Kayseri Büyükşehir Belediyesi 6. Şiir Yarışması

Hayal etmenin ve özgürlüğün kaynağı, başarının sırrı, geçmiş deneyimlerin bilgisi ve hakikat arayışı okumaktan geçmektedir. Okumak ve kitap gönülünden gönüle yoldur. Okumakla aralanır perdeler, açılır ufuklar, aydınlanır karanlıklar, çözülür sırlar, anlaşılır insanlar. Okumak, bizi cehaletin karanlığından bilgeliğin felahına çıkarır. Yepyeni ufukları bize açan kitaplarla kültürel mirasımızı ve başka dünyaları okuruz. Her bir kitap yolculuğu ile zamanımızı ve dilimizi en doğru şekilde kullanıp hayattan ve zamandan kazanmış oluruz. Kitap, tarihi bağlamda bir hafıza, kültürel anlamda bir geleceğin tevarüsü, sanatsal bakımdan insanlığa bırakılan mirasın geleceğe taşınması, medeniyet açısından ise zamani ve mekânı belirleme unsurudur. Kitabı ve eseri olanlar insanlık tarihini yazarlar. Tarihsel ve coğrafi anlamda medeniyetlerin beşiği olan Kayseri'de tarihimizi, geleceğimizi, kültürümüzü ve sanatımızı yansıtan eserleri yayımlayarak halkımıza ulaştırma kaygısı taşıyoruz. Biliyoruz ki yayımladığımız eserler geleceğe bıraktığımız mirasımız, hoş bir sedamızdır.

